

د تحقیق په رڼا کېږي د راغلي لیکونو
د ټولنو نه غټه خوښي د محقق لیک نيسي
ده. د هغه رويه (Approach) صحیح او د
تحقیق هدف او مقصد یې مثبت ده.
وکیل شاه په تحقیق کېږي د نیمګړتیا او
د ناپوره خبرې قائل نه ده، خپله نظریه او
نکته یې په اعتماد وړاندې کوي خو د
خپلې زیر تحقیق نکتي، نظريې، او
مسئلي په سلسله کې د تړلنه شوي
معلوماتو د وړاندې کوولو نه پس کم او
زیات د خپل هر تحقیقي لیک په ختمېدو
په دغې موضوع د مزید لټون، ذمه واري
د لوستونکو په غاړه کوي. د دې هر څه په
رڼا کېږي زه به په ډاډ ونه لې شم چې میان
وکیل شاه فقیر خېل د روان وخت د خپلو
همخولو په ډله کېږي د تحقیق د شعبي یو
مثبت فکره محقق او د هغه کتاب د
تحقیق په رڼا کېږي د خپل نوعیت یو
معلوماتي کتاب ده

پروفیسر ډاکټر محمد همايون هما
هسکه مېنه، شېخ ملتون، مردان

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېښي

میان وکیل شاه فقیر خیل

ٲول حقونہ ڊيڪونگي ڊي

د کتاب نوم _____ د تحقیق په رڼا کې

بیکونکے _____ میان وکیل شاہ فقیر خیل

د چا پ کال _____ ۶۲۰۰۲

کتابت _____ محمد رسول پشوا کہی

دچاپ خائے _____

بیہ (۶۰) (روپی)

ناشر _____ سید طاہر شاہ، احمد آصف

سلامت شاه

تروٽه

دخپله مورپلار په نوم
په گورځي نور شه
د چاپه د عاگانو چي زه د
دنيا په لټون يم

مياک وکيل شاه فقير خجل

شماره	نک	مخ
۱ -	تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد هاديون همد	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک دے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک دے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روښانه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشته خاڼ خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ رجمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاش او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجدې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو
 هم دا خبره ښۀ په وثوق سره کې ده چې تحقیق د ادب یو کوچنۍ
 شعبه او یوه ډېره کرانه لارۀ ده په دې کې کوچنۍ لار د تګ وپاره
 ډېره لویه سینه او زړۀ چاودون غواړي کله ناکله یو محقق په
 مودو مودو دیوې نکتې په لټون وي او وخت وخت چې دیو اوږد
 مزل نه پس خپل ځان هډۀ ته نژدې (وګڼي) نو یو ناسایه دهغه
 د مفروضې په ضد دیوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټول
 نوري او شواهدون په (وبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای
 نه ورومۀ کام اختی وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ
 ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې کران کارته هم هغه بنیاد م زړۀ
 نیوۀ شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه پدۀ هڅي توګه
 تیاروي د تحقیق دلارې خنداو ته زړۀ نه بايلي، د موصلي
 ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیارۀ ګټ ته ښۀ په دوني
 تندی وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا
 حقیقت په ګوته کړۀ ده چې د تحقیق د کار د کران والي سره

۱. ښځي يو ټکنیکي عمل هم دے د تحقیق کارهله کټور ثابتید
 شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کښي سرته
 ورسو شي ځکه چي د تحقیق اوانه په کوتلي دلیونو ،
 قلبي مسودو ، دستاويزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
 وي دیو محقق د خپلي مطالعې په رڼا کښي د زړو نظریو
 رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
 ددې لارې د نوو لاروو دپاره دغورو فکر نوې نوې سکټي
 را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخړي هم قطعي
 او حتمي نه شي کیدل کیدے د تحقیق سره هېښه نوې مسټي
 راپېدا کیږي او د زړو مسئلو حل را اوجي د حل تحقیقي کار دماضي
 په خواله د مستقبل د تحقیق دپاره دیوې رابطي کار وکوي
 دمره اهم ټکنیکي کار که پخړي د تحقیقي رسمیاتو دیوړ کوونو
 نه بېر وکړ شي نو دا رنگ نور او تحقیقینو ته ددغي تحقیق
 د استناد دپاره اساسي ماخذونو ته په رسېدو کښي گرانې
 پېښېږي او یا ورته ښځي او نه رسي او په نتیجه کښي دغه
 تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاوېز وگرځي -
 زموږ د پښتو په ادب کښي د تحقیق د لارې سواره
 ډېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کښي څه کار کړے دے
 نو دهغې ډېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون خوري
 زموږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس انداد
 نه بېر په یو اچي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ټي شمېره ورک قلمي نسخې
 ټي مدون کړي او د پښتو ادبي تاريخ گڼي تياره کړونه ټي رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د ټاکلي شوي اصول او درسميا توپه کڼډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوځکه د عالي سطحي د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کڼه تړل
 لوكوتي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کڼي د داسې غېږ معياري تحقيق کڼي
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاي د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کڼي ځنې خود وړاندې نه د يوې
 ټاکلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه بڼه په منمنو
 بندي ډېر خواني نظريې رد مقصد وي په تحقيق کڼي دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کڼل کڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 ځکه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چرې د تحقيقي سفر
 په دوران کڼي په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زوړ عمارت د پاره د نوې رڼې بنياد گرځي نو د ځه مصالحت
 کوشن له مخه دهغي نه ډډه د بنيادي اصولو خلاف خبر ده -
 په تحقيق کڼي دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې شي او زموږ د راتلونکې تحقیقي او شونې د تحقیق د دغې بنیادي اصولو په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زموږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي.

زموږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو اړانته ده - په تحقیق کې د روایتونو، اهمیت په خپل ځان ځکه چې په اسلایي طریقه تحقیق کې د روایت د منلو د پاره کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک ژور وړاندې دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه شک و شېبه هېڅ گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او ودرولو کې د علم حدیث ماهرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند احادیثو یو لویه برخه یې راغونډه کړې ده چې د اسلایي فقه د پاره د ښادکار وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روایت د سنجولو هم دغه بنیاد او گونډی شي نو د تحقیق پرې معیاري کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي خو زموږ په تحقیقي ادب کې پکار راوستی روایتونه نه سندرې او نه تسلسل او دغې رویتي زموږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري کړې ده - د ډیو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې ښکېلې شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د اصولو په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم ضرورت دی.

« پښتو د تحقيقي ادب » د دغې ښکېلې او ناپوره کارونو د سرته رسولو ، زموږ تحقيقي کارونه ، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے (و د دغې اهم کار د پاره ، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونی جذبې تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار ، دنيا ته په داسې ډول وړاندې کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنياد هرڅه او هرچاته قبول وي او د هغې په ښخولو خپل پر دو هېچاته د شک و شبهي گنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال ميان وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو ځنې يو کېدے شي - مکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره ، د زړه زور ، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لځپه زلمه دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (مدازه لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه ستړي کار ته په کومه لېونی جذبې وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړنې او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شتمن من کړي د هغه يو غټه نوي دا هم د دغې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان دې په يو وخت د ادب په

شپاړلسو بېروېښې ته د دې اېښې او په يوه خله د تحقيق،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يوکي ته
 وځي بېلگه د خپل طبيعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نه وي پرته د دې ژوند او ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ېې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پرې د ژوند زمانه ېې ۱۳۱۰ هـ ته ۱۳۹۴ هـ تر مېنځه (نږدې
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما ټي مقدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په متله بنيادي معلوما
 فراهم کوي نو ور سره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې د لوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، د انساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن د مره کښې شعبي او د هغې دومره ېې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن درې ډېرې کار
 ممکن شوي نه وي . د علم و فن د دغې خورو ورو دانولو له مخه ،
 تخميس د فن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دې پوهه خلق
 يورون علم ، بيا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه کړي
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول علم

چې ټولې ټولې جاري ساتي ميان وکیل شاه فقیر خیل د وخت په دې
 ضرورت ډېر ښه پوهه ده نو ځکه هغه د تحقیق و تدقیق په
 عمومي شعبه کې د ځان ډېاره د خټکو په قامولي کې د خپل
 جید انجمن ميان خپل بېگ (۱۰۲۳-۱۱۱۶ هـ) او د هغه کورنۍ چې په
 فقیر خیل ميان کانو یادېږي د تاریخي او ادبي کارنامو په حقله د
 پلټنې او برسرې خصوصي، ډېلي څانګه (SUB-BRANCH)
 ښه کړې ده. د ميان محمد الله فقیر خیل د دیوان، تدوین او په هغې
 مقدمه، د وکیل شاه د دغې رنگ د تحقیقي کاوش وړومیږي نو ځکه ده
 او اوس د دغه د تحقیق په رڼا کې د هغه یو داسې څه ده چې د هغې
 په لاسو لیکونو کې شپږ: مفهومونه د سعید خټک یوشمېر، مدتی
 څوک ده، ابراهیم څوک ده، فقیر خیل بېگ د شاعر په څېر،
 څو شمال خان خټک او حکمت او په پښتو کې یو څو نېلوم طبعي لغت هم
 د هغه د خوښې د تحقیق د دغه ډېلي څانګې سره تعلق لري. ميان
 وکیل شاه په دې حقله زه ډېر خوش بخته ګڼم چې هغه د تحقیق
 د طبعي رجحان سره د پښتو دیوې درې علمي کورنۍ سره تړون لري
 او بیا هغه خپل ملاچیتونه دیو نسلي تفاخر د احساس لاندې
 او د قام ولي په یوه پوښۍ جذبه د خپل قام د پیاوړو مشرانو
 د تعارف او د هغوی د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
 کړي دي -

چکار داده چې د وکیل شاه د نظر لاندې تحقیقي څه ډېره
 ډېلاندې د نوښتونکو مخې ته راغلي و، ځکه چې هغه د دې کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
 وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
 منصوبې په تكميل كې بوخت ووم او په منځ منځ كې ديك لوست
 څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نوڅكه ددې كتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خواشې په ضد د هسياريا
 په وجه چل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په خپله دې درنه
 تحقيقي څه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېصله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي اوو حساس طبيعت باوجود - تر دې مړه
 اوږدې مودې پورې سا راښكله او په يو برځور د اناه احترام ي
 بڼه زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دې هسياريا زه
 نه شم وېله چې زما دا تاريخي تاثيرات په دهغه ددې د مړه
 ژور او په خوارۍ ديكې علمي او تحقيقي كاوش د پېژند كې
 وود هغه د دې مړه اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
 يقين سره وېله شم چې زما دا نيمگړه شان يك به د تحقيق په
 ډگر دهغه د خوارۍ او د شواخون نه ډك زړه ستړي مزل يو
 بې پلوه مننه ضرور او منله شي -

د تحقيق په رڼا كې - كومه كتابت شوې مسوده ماته
 راكړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
 دي په تحقيق كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د درې عمومي موضوعاتو
 يگونه پرته لكه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير خېل ميان کانو د علي کورنۍ د خټې شاعرانو د ژوند د پلټنې او ادبي کارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې کړۍ دي چې د وکیل شاه د خپل ټبر د مشرانو په خپله د تحقيقي کارونو مرکز يې او بنيادي منکته وي -

د تحقيق په رڼا کېنې دي کونو په بنياد موږ د وکیل شاه په خپله بڼه په ډاډ وېله شو چې هغه د خپل کول په تحقيق کارانو کېنې يوداسې خواړې کېنې محقق دے چې د خپلې هرې تحقيقي هڅې دپاره ، د بنيادي معلوماتو راغونډولونه پس هغې ته په ډېر شواخون يو منطقي ترتيب ورکړي او بيا ددغې معلوماتو په ډاډ خپله تحقيقي مفروضه بڼه په پخو دليلونو او د دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسې مثبت نتيجه ته اورسوي چې د هغې په منلو کېنې تر هغې هېڅ څه پاک نه ښکاري ترڅو چې د بل يو محقق له اړخه دهغه نه په زياتو پخو دليلونو او په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوی نه وي -

د تحقيق په رڼا کېنې دا غونډې کړې شوي کم اوزيات يو يکونه وخت په وخت د پښتو په مجلو کېنې چاپ شوي دي او په دې کېنې د وړاندې شوې د تحقيقي نېټو په ضد تر اوسه هېڅ څه ليک نه دے راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه څېړنې تر دې وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وړي شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي آثار ، « سعيد خټک يو شعر - صديق شوک دے ابراهيم شوک دے او په پښتو کېنې يو ميس

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکس، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوي نکو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېې مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هدفونه دي - دوکيل
د اکو شش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيارکونه
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم ورکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې رامنځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېې هغه په زړه ښخونده دي
وهلي بلکه ښه په شعوري ډول ئې د اکو شش کړي ده
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوی ټکي بل کړي
په دې لړ کېې هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېې کتلي دي -

د کريم داد الفنامه او د هغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړونده دي چې د کريم داد ابن النون دروېزه د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نومي ئې د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېې پاتې

را غلي دي - زموښ زلمي محقق د زکړ شوې الف ناي د يوې
 خطي نسخې په بنياد ستايل شاعر په وروبي ځل د مجهوليت د
 تير و نه په ژباړه کولو د اخون دروېزه د اولاد ځني ثابت کړي
 دے -

"د سعيد خټک يو شعر" د سرخط لاندې په خپل يک کښې
 وکيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات کارا نو همېش خليل او صدوق الله
 رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ کړې دا نتيجه چې په دې کښې د
 خوشحال بابا نه علاوه دهغه د زامنو ذکر دے نېغ په نېغه په
 رد کولو د قرآنونو نه دا ثابته کړې ده چې سعيد خټک د دې شعر
 ۱۰ خان که اطلس د اشعارو او دلي دي
 د دې وروڼو وروڼو ټوټې هم ښکلي دي

په دويمه مصرعه کښې د خوشحال د وروڼو ذکر دے -
 دوکيل شاه په خيال د خان نه مراد که چېرې ښکاره ده خوشحال
 خټک دې چې د خپلې کورنۍ ټولو شاعرانو په خپل کلام کښې
 په خان ياد کړي دے نو په دويمه مصرعه کښې دهغه زامنو
 ته اشاره نه ده بلکه دا دهغه درې وروڼه ميان جميل بېگ ،
 شير خان او مير باز خان ياد کړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
 نه پرته تر اوسه د خوشحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
 ادبي جنيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
 راغلي نو زموږ د زلمي محقق قياس دهغه د دليلونو په رڼا
 کښې د يقين برید ته ورنژدې شو دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه څخه د زېږې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوي شاعران خان خټک د ورونيو مشر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لېجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق ټوک دے، او ابراهيم ټوک دے - د يونو غيبت
دوه جدا جدا تحقيقي ليکونه دي زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک خپل
کړې دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نو ځکه د پېژندلو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله خپلو ليکونو کښې
د يو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم د څه کوتلې تحقيقات په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره څه نه دي
وييلي وکيل شاه ورومې محقق دے چې دې پر په شواخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلي شهادتونو په مټ د ځکه هغه ورته
هر څو د خپلې علمي ځاکسارۍ په وجه حتمي او قطعي منه
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د ښه پخوانو ديونونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبس
مجدد ميان جيل بېگ رامن دي

د پښتو پوهې منظوم طبيعتي لغت د سرخط لاندې ليک کېږي دا
انکشاف شوې دې چې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپې نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کېږي وروسته منظوم طبيعتي
لغت دې او دا لغت ميان تېمېل شاه فقير خېل تصنيف کړې دې
شوک چې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خېل
روغې دې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خېل
ميان کونو د يو گمنام شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) چې د مردان
د کاتېنگ په علاقه کې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون دې، په خپل دې ليک
کېږي ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې دې چې ميان محمد سعيد ابک
خېل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر دې چې منظومه
سفرنامه يې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ټپون د جذبې او په هغوي دکار يوه ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کې راغلي چې د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کېږي د مخه نوې خبرې کوشش شوي دې اوڅه
دا سې نظريه مسئله او نکتې راوپانې کړې شوي ده چې په
هغې د مزيد تحقيق امکانات شته دې - په کتاب کېږي ځنې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
رنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کېږي د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک دې

نوراندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېښکښ کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په کریمه دا لیک نور هم وقیع شوی ؤ .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مفهوم کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع ښکلي شوي
کتابونه چېرې معلوماتي خبرې راټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازې لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو څنې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تګ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بګ د شاعر په
حیثیت د تحقیق درنگ سره د موضوعاتي انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو ډېر اهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بګ په
حقله یکلې شوی مضمون کېنې زموږ ددغې څې غورځ پاتې
شوي شخصیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره ډېر اهم مواد
بیا موندل شوي -

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د اسلوب د قدر وولو
کوښښ کوو د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀو پڄم نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پرام راست طريقي
 ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه رنجي اونه شاعرانه
 صنعتون پاسته داره وي حڪم چي داسي وڌڻي دو معنويت او
 صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و لے پيدا
 کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي
 نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿي وي چي په کني په ٿي به د
 لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻ تحقيق ته پا ملرنه شو چي
 وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنياڊي اهميت ضروري
 حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڄي يقيني تاش
 ورکوي. البته په تحقيق کني د هم چوما ديگر نيست په شان
 فرعون رنگه دعوي او يوه حڪمانه رويه هم د تحقيق په
 نتايجومني اڻ پرياسي. تحقيق کي هر حقو يوزر په سٽي
 او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب
 ليک ډول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئله ده او
 ددني چل د لاندې کوڙو د پاره يوه اوڻده تجربيه ډيره ضروري
 ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کي پيچنه لار
 هغه ڄان ته پيچله مونيه کري ده په دني صنف کني د نوي
 نوي موضوعاتو په ډټون خيل تحقيق ته دخلقو د پام راگرځولو
 شوق او جذبه لري. او د ډي د پاره چي هغه کوم ليک ډول
 خيل کي دے هغه ساده او روان دے او د وخت د ټپيډ و سره

په نور هم منډاو ساده شي - رموز د دې محقق د يك بنيادي
 تكنيك د تمهيد طوالت د ځې په كېنې هغه د يوې خبرې په
 تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
 كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته ولوستونكو زړه او ذهن
 ته پرېسي، كله ناكه د هغه د يك په تكراري اسلوب د ټكي
 په معنويت كې فرق پېدا شي خو د تحقيقي نكته د اهميت
 په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې - د تحقيق په رڼا كېنې
 د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيتي ده -
 د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
 يې مثبت د ځې - وكييل شاه په تحقيق كېنې د نيمگړتيا او د
 ناپوړن خبرې قابل نه د ځې، خپله نظريه او نكته ښه په
 اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې ژرر تحقيق نكته، نظر يې،
 او مسئلې په سلسله كېنې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
 كوولو نه پس كم اوزيات د خپل هر تحقيقي يك په ختېدو په
 د ځې موضوع د مزيد لټون، زمه واري د لوستونكو په غاړه
 كوي - د دې هر څه په رڼا كېنې زه ښه په ځاې وېلې شم چې
 ميان وكييل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كېنې
 د تحقيق د شعبي يوشمېت فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
 كېنې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب د ځې -

پروفېسر ډاکټر محمد همايون همای

هسکه مينه شېخ ملتون - مردان

د کريم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کښې لومړۍ لومړۍ عالمان شاعران محققين
مورخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کښې ځان له ستر مقامونو منځلي
په دغه دورونو کښې دويم دور دے چې په يولسمه او دولسمه صدۍ هجري
باندي محيط دے په دغه دويم دور کښې مونږ د دوو د لوسره مخامخ يوچړيوه
ډله دستر صوفي او پير بایزید روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانخوندان روښان او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې د روښاني ډلې
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کښې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بایزید روښان د تصوف طريقه وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحریک بنیاد ځې کېښو او
بيا ځې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کښې خبرا لیا
نوي کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په ديني او
مذهبي حلقو کښې هلې ځلې او ځي آرايي پيدا شو او پير روښان
پير تاريک نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کښې د دويمې
ډلې ستر عالم انخوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کښې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کښې لوړ مقام
روموندلو او په دغه دور کښې د پښتو نثري او منظوم ادب په

دريعه موږ د دين د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او د شريعت - طريقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه يې راته په خپله پښتو ژبه کښې اوکړه او پښتو ادب په
ديني او عرفاني لحاظ په دغه دور کښې وده اوکړه په دغه دور کښې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم لوی علميت او چشيت
لرو په ۹۶۵ هـ کښې زېږېدلی وو د خپل پندرتصنيفات او تاليفات
يې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو ګڼو تصنيفاتو او تاليفاتو څو
هم ووپه ۱۰۷۲ هـ کښې شهيد کړی شو او په کابجو سوات کښې يې
مزار دے چې په شهيد بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتصنيفات دي
چې په هغې کښې د دوي ديوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کښې يې
"الف نامه" زيات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
يکلي دغه شان د دوي په کورنۍ کښې مصطفي محمد او عبدالحليم
هم الف نامې يکلي خوددې ته ځکښې د الف نامو روښاني شاعرانو بنياد
اېښودے دے چې په هغې کښې دارزاني - مرزا انصاري - علي محمد
مخلص - دولت لواښي غوندې لوي لوي شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه يکلی دا چې د مخزن سره يوځنې
کړې ده - د الف نامې په باره کښې د افغانستان سر محقق ګران او
محترم زلمي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کښې د پښتو ژبې
او ادبياتو دايجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندې
يکي -

په الف نامه کښې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف يا

هرتوري په يو بېټ يا پېتونو کښې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمړني
لارو کښې يو اصل گڼل کېږي -
دشال په توگه مونږ ولته وکړيمدا د الفنامه د بيلو بيلو مخو خړو
د يو يو شعر نمونه ورکړو - لکه
الف - اے طالبه الف يو کوره له فيمه
ددې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شته
عین هغه عکس هوئے شته
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے ذات دے
کل دا غېټ ثبوت دلات دے
دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکلی شو دے د کړيمداد د الفنامه چې شرح ليکلي شوې ده چې
دربوکسان ليکلي يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاقي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې درېيمې شرح په پاړه کښې د
افغانستان سر محقق گران زلعي هېواد مل مېب د خپل کتاب "دهند
د کتابخانې پښتو خطي نسخې" په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سرخه لاندې ې ليکي -

ددځي شرح په پيل كې د كړيښود ۱۰۷۳ هـ ق مې د
الف نامه شرح را غلي او ترالف نامه روستو ځي د مخزن
ځنې نورې كېنې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كې د كړيښود الف نامه د "ن" ترتيبې پورې را غلي ده
او نوره برخه ځي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پاړسي ده شرح په پيل كې كومې مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېنې وي د نسخې په پاڼې كې
د عثمان نوم را غلي او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړې
نو باوري پرې نه ټيټم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مېلېكي -
موندنه د كړيښود د الف نامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كې
ځانونه معرفي كړي مگر په دې نسخه كې مقدمه نشته
او په پاڼې كې را غلي دي -

" (لهي توما قطني محفوظ كن عثمان "

په همدې اساس ما د شارح په توگه معرفي كړې دے
نو باوري پرې نه ټيټم -

او بيا ځي د دې عثمان باره كېنې د خپل بل يو كتاب چې د كړيښود
را غلي " په همدې كېنې د پښتو ژبې او ادبياتو ايجاد او ودې پړاونه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې ليكلي
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان توبنكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
 شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميږي او د شرح په
 پاڼې کښې راغلي «الهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
 د شرح مخزن ددې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
 د قاضي عمر خان بن عبد الحليم زوے دے او د عبد الحليم
 په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
 د انوو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
 هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب ددې ليک او
 تحقيق په مرسته کښې او په دنيا کښې ټولې چې څه ليکل وکړم
 او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسيره شي.
 او د ليکل به هم ددغې شرح په دنيا کښې وي کومه شرح چې په رياست
 ټونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
 هېواد مل مېب ليدلې کتې ده دا به د گران هېواد مل مېب د پاره د
 نوښتوالۍ باعث او گونجې چې دلته ده د انکشاف وکړم چې کومه شرح
 دوي په رياست ټونک کښې ليدلې کتې او لا تر اوسه په دې سيمه
 چا سره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلبي شکل کښې سره
 د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
 هېواد مل مېب وايي چې د ټونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
 زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
 پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
 د مطلب «په پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

ته رسو او داپه ينه دا د سره وېلې شوې ددې شرح شارح عثمان
 دے او د گوان سر تحقيق هېواد مل سبب هغه شک په يقين کېږي بد لوي
 پېچي واقعي عثمان ددې شرح شارح دے ددې مقدمې نه به دلته کېږي
 هغه اقتباس رو ښه او يکلو په کوم کېږي پېچي دوي يعنې حافظ عثمان
 د شرح سبب بشاقې هغه څه اسباب دي پېچي دا شرح او يکلي شوه
 دوي يکي -

سيد علي ترمذي قدس الله سره العزيز باغون حاجي البيهقي وليقم
 السنه عارف بالله درويزه رسیده بود نور رحمت الله عليه والين
 با علم رباني شهبازان مکان نيه تحقيق اخون کريمه د عليه الرحمه
 رسیده است او به نور عالم وحدت معنی سبي حرف را بر زبان افغانی
 بيان کرده و آن معنی بهما حقائق ومعارف الاهی بودند و آن حقائق
 ومعارف الاهی روکش و واضح به طالبان حق نه بودند پس
 احتیاج به شرح ان معانی افتاد که معنی آن سبي حرف واضح
 در روکش شود به طالبان حق این یک سبب شرح شد و
 دیگر سبب شرح این است که بسیار مومنان طالبان افاضان
 و اصل حق اند برای آنکه آن انسان و اصل حق ما را بحق وصل
 کند و آن انسان و اصل حق پوشیده است بحکم این حدیث
 قدوسی اولیائی تحت قیائی لا یعرفهم غیرى پس
 تعنیف شد این شرح که پوشیده نیست پس بدست هر
 کس که این شرح رسیده و این شرح را از اول تا آخر در
 مطالعه آورد به کرامت مرات و آنچه در ان شرح است

دا ووهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شوې چې حافظ عثمان د
 دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د «الهي تو
 حافظي محفوظ عثمان» كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من مېب د
 دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د هر
 وړمنه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
 شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
 شرح ليکلي - لکه چې لځکې ويلي شوي دي چې د کويحداد د
 الفنايي دوه شرحي نورې هم شوي دي چې نومونه کلمات الوافيات
 او مفتاح الدقائق دي نو دغه شان حافظ عثمان هم دې خپلې شرح
 ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
 چې دې شرح ته نوم ورکړے شوه دے دوي ليکي -

و نام نهاده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
 حق سبحانه تعالیٰ مطالعه کندين کتاب او عمل کندين کتاب را به
 سبب اين کتاب بخود وصل کندين حق محو شدن شده است
 معنی و بيمين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بيمين
 معنی است که محو شدن شده است

ددې اقتباس نه معلومه شوه چې ددې شرح نوم "واصله الحق"
 دے ددې نه پس په دې مقدمه کې ددې کتاب د ابوابو ذکر دے
 چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که یوسیلہ این شرح ان طالب را بخو وصل کند به سبب
انکه وسیلہ بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن بشده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چي په دي د خداے پاک پېنډ نه
او د حق رڼا وه او د اهل حق دې د پاره د عمل او د حق د پېژندلو
او غوښتونکو مومنانو انسانانو ته واضح شي او حق سره ملګري شي
او د دې شرح سبب هم دا وو چي د حق طالبان ته دا شرح او رسي
او نورو خلقو ته د هم د فائد او د عمل علم سبب او کونکي د مقدمه
د پره تفصيلي ده خو په دې مقدمه کې چي کوم اقتباس سره د
ګوان محترم زلمی هېواد مل صېب هغه شک چي عثمان شارح دے
او که نه په يقين کې بدله يي هغه به دلته راوېنم چي هغه
دا رنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را عمل کرد به سبب مطالعہ بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غفر عنه بدعا یاد
کند که حق سبحانه تعالی از ورا فیض شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته ځينې ماد مقدمې نه ځلئ په
ځانته هغه حصې او ليکلي دکومې نه چې نوې معلومات موږ ته تر
لاسه کېږي او کېدای شي چې په دې مقدمه کې نور هم څه داسې
ويي نو تر کومه چې ما دا او کتنه نو نور په کېږي د شرح متعلق د
عثمان خپل خيالات يک دي ددې مقدمې نه پس د الف نامي شرح
شروع کېږي چې و بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليکي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حق صدقاً طریق طالب این است اول
وجود و ذات و صفات خود را بهم نفی کن و وجود صفات حق را
ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمم مخلوقات را نفی کن
وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي کوم چې محترم
ژلبي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو کې ذکر کړي په دې مضمون کېږي
دا غلې ليکلي خود لته دغه آخريني اقتباس ليکم چې په کېږي حافظ
عثمان په دې شرح ختمېدو د لوستو خداي شکر ادا کړي -

الحمد لله على تمام حمد دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
الهي تو حافظ محفوظ کن عثمان عثي را زدين غير حق
در هر دوسراي محرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عني تابع ڪڏاڻا بتاريخ شهر شعبان روزجمعہ اين ڪتاب

باختتام رسيد تمام شد -

۱۱۱ اقتباس ماڻه ۾ ڏي وجهه درج ڪيو ڇي محترم هيواد مل
صوب ڪوم اقتباس ۾ ٿيڻ ڪي نسخي نه درج ڪي ۾ هئي اوڀر ڏي الفاظ
ڪنڀي ڪه ٻن ڏي فرق ۾ ڪي ۾ هئي ڪنڀي توڙا فظ محفوظ ڪن عثمان
توڙا ڏيڏن ۾ درج ڪي ۾ اوڻه زما سره ڏي ۾ آخو ڪنڀي ڏي ٿوڙا ۾
ٿاڻي عشي ڏي ڏيڏن ۾ غه شان ۾ هئي ڪنڀي ۾ درهردو جهان ۾ يڪي
اوڀر ڏي ڪنڀي ۾ درهردو سرائي ۾ يڪ ڪي -

دغه شان ۾ ڪتاب ۾ يڪو ٻي ۾ هئي نه ڏي يڪي اوڀر ڏي ڪنڀي
بتاريخ شهر شعبان روزجمعہ اين ڪتاب باختتام رسيد يڪي شوع ڇي مياشت
او وڙج ٿي معلوم ٿي ڪوڪال ڇي نه ڪي -

۾ ڏي شرح ڪنڀي ۾ شيب و پاڻو اضافي يڪ هم شت ڇي دالف
ناهي دشرح سره ڪه تعلق نه لوي بسڪه دالف ناهي شرح ڇي ختمه شي
نودا عبارت ۾ تفصيل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع ڪي ڇي
ڇي ددني سرنامہ دارشڪه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس اي غلام قادري اگر طالب سلسلہ عاليہ قادري بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاه کن و بر نکات ان حضرت کمر بنزل آسمان کوشش
دل نا پيو ست دار که انحضرت ۾ ميسر مائيد -

اسے غلام برتو باد صدق و صفا اگر اين هر دوني بودند تقرب حق

سواء و تعالى مرترا هرگز میسر نمیشود ای غلام نفقه کن پس از آن
اعتراف کن از آنکه هر که عبادت هدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود که سبب الملاح

د حافظ عثمان متعلق به مقدمه کتبی نور معلومات نیست چي
د د کوم هائے دے خوگوان محترم زلمي هېواد مل مېب د خپل کتاب
"د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې" او بل يو کتاب "په هند کتبي
پښتو ژبې او ادبياتو دايجاد او ودې پړاو نه" کتبي ليکلي چي اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحليم بن عبد الله بن اخوند دروېزه
اولاد کتبي دے او بيا د ا هم ليکي چي په تېو نک کتبي د عثمان شرح مايلدي
کتبي او د ا شرح د ارواښاد قاضي محمد عمران تېو نکي په خطي مجموعه
کتبي پرته ده د غه محمد عمران د عثمان د خپل خاندان سره تېي او
وايي چي په دې نسبت سره عثمان زموږ د خاندان سره تعلق لري او
کړي دې دارنگه ملا وېږي - و نسخې خاوند د قاضي عرفان بن عمران
بن عبد الحليم زوی دے او د د غه عبد الحليم په زامنو کتبي دوه تنه
ياد شوي يو عمران او بل عثمان -

د دې بيان نه معلومېږي چي د عثمان متعلق معلومات نشته
چي د دے د چا په اولاد کتبي دے خو که موږ دې اضافي عبارت ته غور
او کوو مو موږ خه ناخه اندازو لکول شو چي عثمان د چا په اولاد
کتبي دے دا خبره هم کول غواړو چي زه خه وایم د عثمان متعلق نو
دا زما خپل يو سوچ او تحقيق کېد ے شي دا خه ختې خبره نه ده کېد

شي چي غلط وي که مون پډي په دې يوه نيمه کونبه سوچ او کړه
لکه چي وايي -

پس اسي غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه بر مجاهدات شاکه
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلومېږي چي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان اخوند دروېزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي د سلسله
قادريه سره تعلق لري لکه چي ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني هېب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د اخوند دروېزه په بيان کښي يکي
اخوند دروېزه د پير بابا عليه الرحمه د ښځې نه لاس نيوه
کړې ده چي بياروستو هغه ځي خپل خليفه او ماډون کړو
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهرورديه - چشتيه او
کبرويه کښي اجازت ورکړې او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کړې وو -

په دې اقتباس او د عثمان په اقتباس که غور وکړې شي نو داسي
معلومېږي چي عثمان د اخوند دروېزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي چي زما په خيال د دې تعلق ساتلو
وجه د نيکه او نمسي ده او په دې وجه عثمان د خپل نيکه کړيږي او
د الف ناهي شرح يکي او زما د تحقيق يادې په دوسره د کسري
محترم زلمي هېواد مل هېب هغه شک چي عثمان بن عبد الحليم بن عبد
اخوند دروېزه په اولاد کښي دے په يقين کښي بدلېږي او د قاضي

عمران خان ټولنکي دغه خبره رد کوي چې عثمان زمونږ په خاندان کې
 دے۔ وس ددې شرح باندې به لن لیکل وکړو۔ دا شرح په توره
 سیاهي په خه نښتلیق کېنې دېره ښکلې لیکلې شوې ده او سره سیاهي
 هم په کېنې ځای په ځای استعمال شوې په دې شرح کېنې انځور کړیداد
 په محقق سره یاد کړې دے (ود الف ناعی د شعر نه مخکېنې ېې "قولم"
 لفظ په سره سیاهي لیکلې او دغه شان ېې شرح په "ش" سره په سره
 سیاهي لیکلې د پانوشمېر ېې ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ کرښې لري ژبه پارسي
 ده کاغذ ېې د بل دے د شرح په ابتدا کېنې مقدمه ده او په آخر کېنې څه
 وځانگړتیا درج دي چې دا هم په دغه شپږ واځي پانوکښې یک دي۔
 ددې قول بحث خلاصه داده چې کومه شرح سر محقق گران زلي هېواد مل
 مېب په ریاست ټولنک کېنې د قاضي عمران خان په خطي مجموعه کېنې لیدلې
 کتې او لا تر اوسه په دې سیمه معلومه شوې نه ده دغه شرح دراقم ش
 په قلبي شکل کېنې په کتابخانه کېنې موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
 ددې مقدمې په رڼا کېنې مونږ دا وېیل شو چې عثمان ددې شرح شارح
 دے او عثمان د انځور دوه بابه په اولاد کېنې دے او د گوان هېواد مل مېب
 دور کړې شوي شجرې عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انځور دوه بابه
 مطابقې ده نه چې د قاضي محمد عمران ټولنکي د خاندان سره تعلق لري
 په دې مقدمه کېنې عثمان ددې شرح نوم "واصله الحق" اېښودے دے دغه
 شان د کړیمداد الفنامه د عبد الله قصوري "کلمات الوافيات" د حاجي
 بهادر کوصافي "مفتاح الدقائق" او د عثمان "واصله الحق" په نومونو سر
 شرح معلومې شوې دا وو ددې شرح متعلق زما تحقیق چې ېې دخپل وندر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گرځي -

کتابونه

- ۱- عثمان د اصله الحق شرح الف نامه کړیږد د قلبي نسخه د میان وکیل شاه فقیر خېل په کتابخانه کېږي -
- ۲- هېواد مل زلمي دهند د کتابخانې د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد مل زلمي په هند کېږي د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی تړون دارالاشاعت
با جوړې منځنۍ اېجنسي -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور ډیر پښتو ادب ته ځد وړکولو کښې د پوره لویه برخه ده او په دغه کورنۍ کښې د پرمخو پرمخ شاعران - لیکوال - ادیبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونه سترو عظیم مقام خوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هېوړي - عبدالقادر خان - سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک وغېره او دغه شان د خوشحال روڼه روږونه ملکه فقیر جلیل بېگ - د هغوي زامن محمد صدیق ، محمد ابراهیم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کښې بلکه په دغه زمانه کښې هم په دغه ځاندار کښې سعيد خټک هم په شاعري کښې طبع آزمای کړې ده او یو د پرېښه صاحب دیوان شاعر ټېښوے - چې دیوان یې گران او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے د اې لویه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محققينو خپله راي قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محققينو یې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله یو تفصیلي بحث غواړي که لوسته ځد ته منظوره شو په دې به بحث کوو - د سعيد بابا حالات په تیارو کښې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تللي او چي چاهم خه يکلي سره
 سند گنل شوې . حالانکه تحقيق پرې پکار دي چي دغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي که نور هم خه معلومات نه وي نو
 پکار ده چي دده د شعرونو په رڼا کښي څېړنه ر تحقيق او شي چي
 څوک دے . گنې دغه شان به ئې څوک د افضل خان خټک زوي ياده
 او څوک ئې د چا بيل چا څکه چي اکثر زمونږ د څېړند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زړه ئې د هغه زوي کوي وې پوي سرخو بڼه کوي
 چي لا ديوان به ئې گوري د بيل بيل شعر جائزه به ئې اخلي د تحقيق په تله
 به ئې تلي نو داسې بڼه نه ده چي چا پوي شاعر يالوسته خاندان پوري
 او تويي لکه چي کاظم خان شېدا پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دي نو بس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پوري په لويه
 شخړه کښي زمونږ عالمانو گډ کوي او آخر ئې د افضل خان زوسته ترې جوړ
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ئې
 کړو . ددې ټولو په ديوانونو کښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي څوک دي خو بس د چاپېرچن حالاتو مطابق ئې په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو ودي دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بکلي دي

لږ په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپې گڼې دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خليل اداره اشاعت
سرحد ستمبر ۱۹۹۷ په صفحه ۳۵۲ د رباعياتو په حصه کې ليکلي
شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړند والو خپله خپله رايې
د خپل تحقيق په رڼا کې پېش کړي لکه د مثال په توگه به د دې
ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د
سرزې يو اقتباس پېش کړو په دې اقتباس کې هېښ خليل
مې ليکي -

دغه رنگ يورباغي کې د خوښحال خان خټک د شاعرۍ

په حقله د خپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پسې دغه بڼه ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خليل مې ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو ته مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک دي اگرچې د

نوشحال بابا په زامنو کې صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وؤ خو پښتو ادب کې کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل دے هغه پر اوچت دے -

دغه شان د افغانستان يو بېل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مې اوس اوس د اپريل مې ۱۹۹۷

کڼه ۵-۴ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي

نه نورې پي په صفحه ۸۷ "د علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق پخوړ داسې بيانې وي

اوس چي د سعد الله رسيد خان ديوان چاپ شو نو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
رور دے په قام خټک او د افضل خان زوئے دے. سعيد
په يو رباعی کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي
ددې درېو روڼو ټوکي هم ښکلي دي
د خان له مطلب خوشحال خان دے او ددې وروڼه سعيد
خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واپه د شعر
ديوانونه لري -

دا خو وو ددغه شعر باره کښې د صديق الله ريښتين مېل خپل
ددې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نو که دغې ته په غور وکړے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائم کړے
شوي لکه همېش خليل مېل د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او ريښتين
مېل د خوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل د

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خو چې دریاب ته
 غوږ په وې نو مغرې نو به ترې را او باسې ددې شعر متعلق
 زه هم د خپل علم او پوهې په رڼا کې مختصرشان څېړنه روانه
 کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
 او کړو چې زمانه مخکښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
 متعلق خپله خپله راې ورکړې نوکه زه خپله راې پېش کړم نو
 کېدے شي چې ددې نه نوره ښه او دقیقه څېړنه وشي او څه
 حقیقت مېدان ته راشي زه چې کوم مې راې یا څېړنه وړاندې کوم
 هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کې د خپل ځاندا
 ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي.
 چا واقعاً اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کې
 اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
 داسې هم کړي وي چې د خپلې مدعا بیانولو ته مخکښې روستو
 يعني د سیاق و سباق په توګه یې پېش کړي وي لکه «شال په طور
 نو شحال بابا د خپل زامنو د خپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
 تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
 د صغړې په میاشت او مېړه د مامور
 یوزر اتیا کلونه د هجرت وو
 چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غور او شي نو پوره پته لگي چې نو شحال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده " چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن " ورپسې تر پلي مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دا دے چې هرکله هم چا څه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرگندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي تر لاسه شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنګه چې وړاندې اووېږلې شو.

ګران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبد القادر خان سکندر خان اخیستې او دغه شان محترم ربښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستې - حالانکه که
په دې شعر موږ د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا واضحه
ده چې د سعید بابا په دیوان کېنې درباغي دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقع یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري نو ښ ځانله
بېله لیکلي شوي رباغي ددې په دې شته

ه ځان که اطلس دا شعار و او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

ڪه غور اوکري ٿي نو دڀي شعر رو بندي مصرعه باند ڀي مو
 ٻول متفق يو ڀڄي د"خان" نه مراد نوححال خان خٽڪ دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اڪثر ددغه خاندان شاعرانو
 نوححال بابا په "خان" ڪلمه سره ياد ڪري - او دا لفظ ڀي د نوححال
 بابا د پياده په خصوصي توگه طبعي ادبي لحظه ڪنبي استعمال ڪري نو
 هر ڪله ڀڄي دڀي خان نه مراد نوححال بابا دے او مون ٿي ٻول ڀي منو
 نو ورپسي مصرعه "ديو درڀو روڻو توکي هم ٻڌي ڏي"
 ته مراد خٽڪه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو و ڀي د خٽڪي مصرعي ته
 نوححال بابا مراد دے او ڀڄي هر ڪله دغه شان خبره ڪبي ڀڄي د"خان"
 يعني نوححال بابا ، شاعر ٻڌي ڏي نو ورپسي "ديو درڀو روڻو" نه
 دغه مختلف الخيال نمونه خٽڪو لري .
 رما په خيال نوححال داسي ڪپ دے ڀي ڀڄي د سعيد خٽڪ "ديو درڀو
 روڻو" روڻو نه مراد د نوححال بابا دونه مراد وي لکه ڀڄي
 نوححال بابا و ڀي -

ۛ يو ڀي سکه رو د دے ڀڄي ڀي لار د حق نيولي
 دو روڻيه ڀي نور ڏي يو په نم دو هم ڀي نم
 ڪليات نوححال
 نو ڀڄي هر ڪله د نوححال بابا دڀي روڻيه شت ڀڄي دهغوي نمونه
 دا نمونه ڏي - دسکه روڻيه ڀي مواد فقير جميل ڀڳ دے دڀي دوايو

مور خلوزی وه دوه روښه ئې مېړنه (ناسکه) دي چې يو چکې
شمسرخان چې مورې اسيړه وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چوشکه سعيد باب
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه خلک ليکي
چې د خان اشعار څو بنکلي دي "د ديو" يعني د خان د دريو
روڼو اشعار هم بنکلي دي خلک چې خلکې د خان ذکر دے او ورې
وايې "د ديو" نو په دې "د ديو" سوچ پکار دے ولې چې د سباق و
سباق نه پته لگي چې خلکې ذکر شوي سري روښه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضعه داسې ليکي وو -

"د ديو درېو زامنو ټوکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې د څو شمال بابا دغه درې واړه روښه
هم ښه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روڼو
کېنې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتو کېنې پښتو
اکېډمي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدیه په نومونو قلعي
پورې دي پاتې شوي دوه نوم روښه شمسرخان او ميربازخان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار ووايي دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه کښې معلوم وو
 نو ځکه ئې د "خان" د درې روڼو بيان کړې دے - او دغه شان
 د پرځېږندوال اوس هم دا وائي چې د خوشحال بابا نور هم د پر
 کتابونه وو خو پته نېشته چې څه شول کېدے شي چې چا سره
 کورونو کښې پراته دي او بيا ئې نه - زما ددې تحقيق خلاصه
 دا رنگه ده چې د سعيد بابا ددې شعر نه د خان درې روڼه فقير
 جميل بېگ - شمشير خان او ميرزا خان مراد دي نه چې د خان زامن
 اشرف خان - عبد القادر خان - سکندر خان يا د خان نسي علي خان.
 سعيد خان، کاظم خان - او نجيبه خبره خو داده چې هرکله سعيد
 خپله شعريکي نوبيا ولي په دغه درې روڼو کښې ځان حساب
 وي درې روڼه نو پکار دي چې نور وے - سعيد بابا په کښې نه
 دے شمار ولي چې شعر خود هغه دے - دا وو زما ددې شعر متعلق
 څېر نه خود ته زه بيا يو ځل دا خبره تکرار ووم چې زما دا څېر نه
 يا را ئې ختمه نه ده او نه مچي کېدے شي خود خپلې پوهې په رڼا کښې
 ترې زما دغه مراد وو - کېدے شي چې نور قدر مند پوهان محققين
 ترې نه ښه او مچي پخوړ را وباسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳
 - ۲- تاریخ مردم د افضل خان خټک د خدائے بخښلي دوست محمد
په نوتونو سره د یونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
 - ۳- دیوان خوشحال خان د دوست محمد کامل مېب
 - ۴- د پښتو میاشتنۍ مجله گڼه ۴-۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ د
د پښتو اکاډمۍ پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -
-

صديقُ شوڪ دے

پنھونو پڻتنو شاعراڻو ڪٽي صديق ٻه نامہ گني شاعران
تہن شوي دي او ٻه گڻو تذڪرو ڪٽي ٿي ذڪر داغلي دے لکھ
د مثال ٻه توگہ پڻتانه شعراء درٻم توک کابل چاپ ڪٽي ستر
محقق ارواڻاد عبدالحی جيبی ٻه صفحہ ۴۶ ۷۱ يکي ۔

محمد صديق يونخوب ٿي مٽي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ھ
ڪال لغواوشا ڪٽي مرثوعے دے اوواڻي چي د ٻنھوي
ٻه گريگ ڪٽي پنج دے ۔

دده يو غزل بناغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ٿي دارنگہ ده
داشڪردے چي ٻي يار داغ داغ
زلال دوصال ٻي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبعي بياض ٿي د پڻنور يونيورسٽي پڻتنو
اڪيڊمي ڪٽي ٻه سلسلہ وار ٻه غـ ۲۲۶ موجود دے ٽول ۹۶ مخونه
لري ٻه هر مخ ٿي ۱۰ شعرونہ ليک دي د مياشتنہ اباسين پڻنو
اڪٽوبر ۱۹۹۰ ٻه حوالہ ستر شاعر اديب بناغلي رومان ساغر غنچه
هم ددي طبعي بياض منظومہ خطي نسخہ شتہ ددواڻو نسخو ٻه
ابتداء ڪٽي دغہ شعريک دے ۔

د حاجي عبداللہ زويہ

۱۷ صديقہ تحقيق بويہ

اول رنج او دارو زده کړه

دغه پس ې ووايه کړه

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه دے د پېښور خړو شا

اوسېدو - بل ښ صديق چې اروا بناد عبدالحی جیبی پښانه

شعراء اول ټوک کې په صفحہ ۲۸۳ ذکر کړے دے -

د صديق د ژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

ولې چې کوم لږ غوندې اشعار ې مونږ او ليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي او رند شاعر دے دده

کلام کې د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شکتي په روان شعر کې بيانته وي -

ددې صديق غزلې د پادري هيوز په کليد اتفاقې کې يک دي په

پټ سوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۲ کې

راغلي دي ديوان صديق ې وس وس ې موندلے شوه او

په کابل کې د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نښتي

ټيټې له اړخه د اروا بناد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په کال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ کې چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوک دے د کوم هائے دے د چاڅه

دے د کومې کورنۍ سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه کې يکي -

صديق هم زمونډ د هغو پخوانيو شاعرانو څخه
 دے چې سوانح او پوره واقعات يې مونږ ته
 نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
 د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که مخکې
 وېلې شوي چې ارواښاد جيبې يې ديوان نه وو موندلې خو
 اوس دغه دے ديوان صديق چاپ شو - د صديق د ژوند حالات
 تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم چې د صديق
 د ژوند حالات دهغه ځاي ځاي کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
 په رڼا کې يې ځاي کړم خو دا هم يکم چې زما دا تحقيق ختمې او
 آخري نه دے کېدای شي چې نور درانه محققين يکوالېږي د خپل
 تحقيق په رڼا کې رايې ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي داسې
 ډېر پخواني شاعران تېر شوي چې ډېر عالمانو محققينو پرې
 بحثونه کړي او ډېر بنسټونه رسېدلي او څوک د دغه
 بحثونو باوجود هم لا متنازعه دي - پښتو ادب کې د خوشحال
 بابا کورنۍ ته ډېر لوړ مقام حاصل دے که خوشحال بابا دے او
 که د هغوي گڼ زامن چې پښتو ادب ته يې په نثري او منظومي
 توگه لويه برخه وربخښلې دغه شان د خوشحال بابا دور چې جيد
 بېگ جمال خان او پد رو حافي دنيا کې په خواجه جمال الدين
 او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
 ادب کې نثر او شعر دواړه وېلې او ليکلې نو هر کله چې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه واقفه ده نو د فقير بابا زامن به هم
 بلکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
 ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
 پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې
 پي ښکته د خوشحال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
 په ادب باندې هم خور وردۍ او دهغه ورور جمال خان (جميل بېگ)
 روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
 ېې نوم تياره کېږي پروت دۍ د راقم د څېړنې په دنيا کې
 صديق چي ديوان لري او چاپ دۍ د جميل بېگ د جمال خان زوي
 دۍ او دا خبره زه د ځانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
 په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا ښکته دي - د
 فقير جميل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
 خټک کې ليک دي چي د هغوي ديارلس زامن وو خو د ېې سياسي
 وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دۍ او د فقير بابا
 په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خېل ميانگان وايي چي پښتونخوا
 په گوټ گوټ کې پراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دۍ چي د
 انجمن اتحاد جمال خېل د فقير خېل د چشمن اکوړه خټک له اړخه
 د ميان فردوس شاه فقير خېل په زيار او ډېرکياؤ سره چاپ
 شوۍ د دغه شجره نسب فقير خېل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

ټوله کورنۍ ددې فن نه واځته ده نو د فقير بابا زامن به هم
 بلکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
 ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
 پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې
 پي ښکله د خوشحال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
 په ادب باندې هم خور وردۍ او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
 روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
 ېې نوم تياره کېږي پروت دۍ د راقم د څېړنې په دنيا کې
 صديق چي ديوان لري او چاپ دۍ د جميل بېگ د جمال خان زوي
 دۍ او دا خبره زه د ځانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
 په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا ښکله دي - د
 فقير جميل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
 خټک کې ليک دي چي د هغوي ديارلس زامن وو خو د ېې سياسي
 وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دۍ او د فقير بابا
 په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خېل ميانگان وايي چي پښتونخوا
 په گوټ گوټ کې پراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دۍ چي د
 انجمن اتحاد جمال خېل د فقير خېل د چشمن اکوړه خټک له اړخه
 د ميان فردوس شاه فقير خېل په زيار او ډېرکياؤ سره چاپ
 شوۍ د دغه شجره نسب فقير خېل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

پنځې "رابعه بي بي" پنځه زامن وو چې نومونه يې داسکله وو
 محمد صديق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
 محمد صديق په ټولو روڼو کښې مشر وو د فقير بابا د وقات نه
 پس د پلار سجاده نشين وو مزار يې دخپل پلار د قبر د چارو وار
 نه په مغرب کښې ځان له چار ديوارۍ کښې دے په خپل ځاندا
 کښې د فقير محمد صديق په نامه شهرت لري د پربښه عالم شاعر
 صوفي ولي الله تېر شوے دے راقم هم د محمد صديق په اولاد
 کښې شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښې ستر ماهر الساب
 اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
 خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۷۱ پښتو اکېډمي پېښور پښتو
 کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې ليکي -

افضل خان داؤد کوڼي پي محمد اسحاق محمد ابراهيم
 د محمد صديق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
 خان نه هم مشران وو هم د پربښه شاعران وو -
 د صديق ديوان باره کښې د افغانستان ستر څېړنوال گوان هېواد
 مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
 چې د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
 ۱۹۸۴ د کښې چاپ شوے په صفحه ۸۱ باندې ليکي -
 ديوان صديق :- ويونکي : صديق - د تدوين کال نامعلوم
 د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

يک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لېجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان لیکدود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک وو که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو وو د لیکوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس راځو
د دیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د ځای
ځای کې اوسلک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راځوي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
منځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپرېل ۳۰مه نېټه د خپېر مشهورې جگړه یاده وي چې د مغولي
لښکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین وو په دغه جگړه کېنې د
دېمن فوځ ماتي او خوره چې د خوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگړې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د ننگ د پاره
سور په شهزاده کا دغه تورخوځي غېږ

وړاندې زه هلک ووم چې پرې دوې محمد امين شو
 بڼه بڼه شهيدان وو چېرې مغولي شو پرې چېرې
 په دې شعر کې د شهزاده نه مراد اورنگ زېب دے - د دې نه
 معلوم شوه چې صديق په دغه وخت کې هلک وو د ديوان
 صديق سر زه کې ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هلکوالي متعلق په صفحه (ز) يکي -
 د هلک د کلي رڼه معلومېږي چې دے به (۸-۱۶) کلن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ هـ ق) د کلونو په حدودو کې زېږېدلی
 وي. د دغه جگړې کال (۱۰۸۳ هـ ق) وو په دغه وخت کې
 صديق خان هلک بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دې حساب
 د صديق د زېږېدنې نېټه ۱۰۷۰ هـ ق بڼې او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بېگ زمانه وه د فقير بابا د زېږېدو نېټه هم معي معلومه
 نه ده څوک چې د خوشحال بابا مشر گڼي او څوک کشر د خوشحال بابا
 د زېږېدو نېټه ۱۰۶۲ هـ د نوکه جميل خان چوې مشر وي نو
 د زېږېدو نېټه به ۱۰۷۰ هـ يا ۱۰۶۱ هـ وي او که چېرې مونږ
 چې کشر واخلو نو د زېږېدو نېټه ۱۰۶۲ هـ د وقات کال
 ۱۱۱۶ هـ معلوم دے او د کال ۱۱۱۶ هـ د ايجدو په حساب هم د
 شعرونو په رڼا کې يکله شوي - نو که چېرې ۱۰۶۲ هـ چې زېږېدنه
 وي نو د قياس په روسه کې د شي چې واده ۱۱۱۶ هـ د وروستيو
 کالو په عمر کې کې وي نو د کله چې فقير جميل بېگ واده د
 شلو کالو په عمر کې کې وي نو ۱۰۶۲ هـ سره چې شل کاله جمع کېږي

نومبر ۱۰۴۰ زياته ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۴ کې
چې واده کړې وي او چې محمد صديق چې د دغه روغتيا واده ته
پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
کې هېک د نويه دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۴ هـ
نږدې کړې نو د پلار عمر چې په دغه وخت کې ۹۷ ر شپږ
خلوېښت) کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۶)
کاله دې او هم دغه وخت د هېکواله وخت وي ددې نه هم
ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جيل بېگ زوی دے -

دا نو چې وو د زېږېدنې او زمانې حال او س گورو چې صديق
په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -

درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے

مه واي په نوښتېر ملکې مه واي استغ

او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بخون گورم

تر بخون صديق بترشته په نو شير

او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۳۰۵ صفحه ۲۴۵

باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم

په خصلت کې مېمندي کړې خدا د نوري

د اثارو سرې دانې پېژندے نه شي

خدا څه ومانه کړې اثار کوکې زيرې

دا ځنور واپه شعرونه بحث غواړي او پي بحث پرې او شي
 نو هله به ترې نتيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوښار
 او اشعر ياد کړي او بل شعر کښې يې صرف نوښار ياد کړي. نو
 ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
 جميل خان زوی دے او نو شمال بابا وراره دے ځکه چې ددوي
 کله اکوړي او چشپي او خواو شاعران قې وې او حکومت يې تر
 لوي پورې وو دا علاقې په نوښار کښې شاملې وې او په
 دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگړو چې دغه هم د
 دوي جابېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
 کلي دي نو هر کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوښار
 کښې شمار دي نو په دې وجه يې د نوښار ذکر کړي دے کېدے
 شي چې د اشعر ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديو بل
 صديق چې د چارسدي هشتغر ملک وو په تاريخ مرقع د
 افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرقع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

چې نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته يې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدي

ملک وو د بارک شاه زوی په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدي

ملک دے په چارسده اشعر کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته ددې په معرفت چارسدي ته راتلو دے په نوښار

کټي نه اوسېږي د شاعري ذکرې هم نېشته شاعره ده دې صديق
 که ذکر د اشغور کوي نو ضروري نه ده چې صاحب ديوان صديق د
 دغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه چې دا صديق
 د فقير جميل بېگ زوی دے د افضل خان خټک د ناکړو او جگړو
 د لاسه چې دغه هر څه په تاريخ مرقع کې درج دي د تور و غرونو
 ارماني د اشغور په لور هم راغلې دے د دې صديق اولاد د
 اشغور په شېړ پاؤ نوې کلي کې په گڼ تعداد کې د فقير خېلو
 ميان گانو په نوم ځان له يو چم کې مېشته دي صديق په
 دغه وخت کې په اشغور کې ناست دے او دخپل وطن نونډار
 د تور و غرونو ارماني او ځکه وايي

څر درېغه که وطن په تور و غرونو د صديق دے
 مونږه صرف په دې صديق د اشغور کله نه ش داسې خو د
 صديق د تړه زوی سکندر خان خټک په خپل يو شعر کې وايي

زه سکندر په جانه کور کې فاقه نه يم
 هېښه دخپل وطن اميد رجا خورم
 دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي چې دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نوې کلي کې وو چې د هغه
 ځايه به افضل خان په اکوړې حېلې کولې نو ايا مونږ به د دې
 شعر نه مراد دا اخلو چې سکندر خان د جينا کور وو ځکه چې په
 شعر کې ېې جينا کور ياد کړے نو نا -

هميشه د خپل وطن ا ميد رجا خورم
دغه څي هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړي دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو ښکار او واضحت شوت د صديق د ځاي د هغه په دې
شعر کښي موجود دے

په چي درېه په رازي نه پوهېږي څه کړم
په خصلت کښي مهند د کړي خدای د لورې
په دې شعر کښي صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بایا هم په يو شعر کښي وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بیا م کوم لوري ته ته بیا پرې اسمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کوي تشبېح د انارو سرو
د انو سره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کښي
آباد دي دهغې متعلق دوست محمد کامل اروا ښاد د تاريخ مرقع په نوټونو کښي په ۱۲۹۱ ل.
خاورې ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکو په لورې په تحصيل
نوشهره کښي دي -

سټر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیه پرنس پبلیشر چا پکال ۱۹۶۵ء کئبی په صفحه ۱۸۲ د خوبه
سرخه لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لږ غولدی یو
دود کربنې دا خلم -

خوږه کا دوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
میں اکوڑنیں ہتے میں پشمنی میں فیر بین بیگ کی اولاد ہتی ہے
پہ دې علاقه کئبی پلوسی - د پورو اوږی رکو کئبی (گوگړې په کڼي
تعداد ځنګل په شکل کئبی ولاړې دي او ددغه ځنګل د آمدن ذریعہ
ده - داڅو وو د صدیق د ځائے ځایګی باره کئبی بحث او ددې بحث
نه معلوم شوه چي دا صدیق د ځنګل د علاقې وو او قیام بابا
هم ددې علاقې سره نبت لرلو -

دلته په بل یو شهادت د خوشحال بابا سره د پوځ نبت د
وراره او تره د هغه دیو شعر په دنیا کئبی یکم هغه شعر دا رنگه
دے - دا شعر د دیوان صدیق په صفحه ۱۵۸ په ۱۹۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل د خان ددې غزل جواب دے
که دا ساستر کی را و جاړ با سم ځان ته

په دې شعر کئبی صدیق د خوشحال بابا د خان "توري په احتراي
طبعه کئبی یاد کپے دے او د ښکاره خبره ده چي د خوشحال بابا د
کورنۍ ټولو شاعرانو خوشحال بابا دا احترام او عزت په توګه د خان
په هجیه سره په خپلو شعرونو کئبی یاد کپے دے لکه عبدالقادر خان

ختک چي دنو شحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که ښي خان وايي بل يو پښتون هسې

او دغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيا به تن د خان خوږ لے نه شي
په د: خوږي که هر ټورمکه ښي حيا ده
کا مگار ختک هم دنو شحال بابا ذکر د خان په نامه کړې دے لکه وايي
دا غزل چي کا مگار او دے په پښتو کښې ښي له خانه
نه دا هسې کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس د شعارد ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنو شحال بابا ذکر خوږه حايه د خان په
احترامي نامه سره کړې دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقصفي د خان شرف دے
شېدا خان * په دې کاميود شاعرانو
که مرر وته څي عرض دي تا انشا شي

ددې مثالونو ته ثابت شوه چې صدیق هم ددغه کورنۍ
 شاعري د خوشحال بابا نوم په احترام سره بکه دهغه د زامنو
 په خان په شعر کې اخلې نورچاکه ذکر کړې نو خوشحال چې یاد کړې
 خوږ زامنو او روږوونو د خان په نامه یاد کړې چې په دغه کې
 دخپل بکه دور جمال خان زوی صدیق چې هم د خان په نوم یاده وي
 دخپل خانداني رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کې څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چې د مغلو ننگ نوازي بکه په خپل یو غزل
 کې په صفحه ۱۰۷ باندې لیکي

توره شریکه بڼه ده نیمه ننگ نیمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 وایه لېونی شول پښانه چې پسې رغلي
 ننگ وته چې شا کړه له مغلو غواړي زر
 حق پښتو د کله اوس بیا وننگد پاره
 سور په شهناده کادغه تورخونی په سر
 پرواندي زه هلک ووم چې پرې دوو بې محمدین شو
 بڼه بڼه شهیدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده یوسفري دنگ په کار کې
 نوم چې د زمري د توشمال دي زه بستر

خُني که منصب خوري خولا کور په خپل وطن دي
پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيري خبر
حال د پښتنو د ننگ په کار کښي را ښکاره شو
واړه هېڅ کار نه پي خيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښي ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
صديق هم هغه پښتو غندنه کړې ده کومو چي د مغولو په سرو
پښو پسې منډې وهلې او خپل ننگ ئې په هغوي خورخ کړې وو
او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان ي جذبې غېږت ښکارېږي او په
دې وخت ارمان کوي چي

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خالي شو غر

او دغه شان د خپل ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
رگونو کښي تېره شوې ده او صديق هم د ميړني خلقتو تاسه کړې
ده په دې خفه خپرونوال دوست محمد شينواري په خپله سريزه
کښي بيکي -

په کلاسيکي ادب کښي صديق د لوړې پوړۍ شاعر د ده په
اشعارو کښي ئې ډېر داسې غزلې شته چي په نازک خيالي کښي د حميد
او شېد شاعر او ښوول دي د مثال د پاره د ديوان په غزل
۱۰۹، ۳۰۹ کتله شي نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق دتوري مېړني توب شجاعت مېړن شاعر دے لکه وايي

مېړني په مېړني توب سره ياد مېړني

د نامردو کله شوک وايي سندرې

د زمري نامه پرې کېږي ده زمري ده

خوان به ځان کاندې دتور وپه مېړني غوڅ

څنگه چې اروا بناد جيني او اروا بناد دوست محمد شيناري وييلي

دې چې صديق دتصوف او سلوک نه اشنا وو صوفي شاعر هم

وو بولدته کبې مونږ گورو چې صديق واقعي دتصوف او سلوک

د وروڼو نه تېر شوي وو دهغه صوفيانه شاعري که اوکته شي نو د

شعرونو نه معلومېږي چې صديق مريدې تصوف هم کړي وو يعني صديق

د يو کامل پير نه بيعت هم کړي وو او مريدې ې اختيار کړي وه

لکه دا لانديني شعرونه مونږ ته ښايي -

هر چا وته ځوابه ترې شکر دي

د صديق وېل د پير له برکته

د مريد تفېم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نه ې مردوده

تساي قباحت د وي که باور کړه

چې مريد د خپله پيره شي مردود

او دغه شان د ديوان په صفحه ۲۵۰ وايي -

چي ثابت په شريعت شي
 نو سالک د حقيقت شي
 د توحيد د يوه کس په بله
 چي روان په طريقت شي
 بې پرواه به د فتن کوي
 چي د پير په معرفت شي
 د تلقين ذکر حاصل کړه
 چي مشغول په محبت شي

ددې شعرونه معلوماتي چي صديق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازل د پير او مريد او اډونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري هغه خلک چي د
 صديق پلار فقير جميل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لوي الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صديق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي لکه د پلار لور مقام لري.
 ددې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صديق گمنام نه دے سوانح يې معلوم شو صديق خپک دے
 د خوشحال بابا دسکه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د خوشحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے - دھوشحال دوقت دجکړې ستائنه ئې کړې خپله علاقه او
 کله ئې خوږه او نوبار بشپړه دے - او دښورې کړکې ئې ستائيلې
 دي و مغلوبه ئې وئيلې دي دھوشحال بابا په شان ئې د
 مېړستوب بهادري شجاعت ستائنه کړې - او څنگه چې ئې دتړه
 د اېمل خان او دريا خان سره د حقوي د مېړستوب په وجه مينه
 ده نو دغه شان ئې د اېمل خان - دريا خان او خپل تړه
 دھوشحال خان سره خپله مينه ښکاره کړې - د تصوف د مختلفو
 منازلو او درجو نه واقف او ددغه مکتب استاد کامل دے او
 موفيانه اشعارې هم وئيلې ښه ئې څنگواله ده که چرې د
 بل خاندان سره ئې تعلق وے نو په ديوان به ئې بدل چا
 رنگ زيات وو خو معلومېږي چې د خپل تړه په وجه ئې
 په شعرونو د حقوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه ئې د
 تصوف رنگ ددې ټولو شواهدونه معلوم شوه چې صديق
 د جمال خان رحيم بيگ فقير بابا زوي دے دھوشحال بابا واده
 دے (ودا صاحب ديوان شاعر صديق دے وېده مرغه د دوي
 د پلار حالات لايه تيار کړي دي نو په تېره تېره ئې د زوي
 حالات دا وه د صديق متعلق د راقم راځي او څېړنه يوي
 الله دې اوکړي چې نور تحقيق پرې او شي او نور معلومات
 را برسېده شي -

کتابونه

- ۱- هېواد من زلې د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودوس شاه ميان شجرې نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل چشمنې اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۳ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۵- د صديق ديوان د شينواري دوست محمد سرېزه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفرازان تاريخ خټک حميد ديه پرېس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پرېس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبې عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځای دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د یو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زموږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار پس نو یې د څېړنې د کتابونو پانې ډکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بیا اډانه کوي - ځایي د پاره بیا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي ټوکه لیکي د ټولونو مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو تحقیقونو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته اولیکم نو بیا که زه د خپل تحقیق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نودلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلی دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو یو خطي مجموعه ده - یو انگرېز محقق پادري هیوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم یو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
ليکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کښي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کليد افغاني د تدوين
د زمانې د شاعرانو اولسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کليد افغاني کښي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښي نور حقه معلومات چاته هم نشته - (۱)
ستر محقق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کښي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

داقم المحروف د محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کښي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد الشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کښي موجود دے
په آخر کښي ليکلي دي
"محمد ابراهيم متوطن خټک مصري باندې"

پادري هيوز کليد افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوسر کله چي صفي الله ختيگ د باندې ملا د مصري
باندې نوښار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
خه ورځي په مصري باندې کني هم تېرې کړې وې
او حکه چي صفي الله ختيگ په تېر وشوؤ عالمانو
کني ذکر هم اوکړو -

د ابراهيم باره کني د اقبال رشاد د وېشانته پس صفوي د ستر
محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني هېک هم په دې کتاب کني
هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي -

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
مشهور بزرگ پير پونده هېک په اولاد کني يو
ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبې
د پخواني طرز اسلوب په ښکونکو کني د موزوني
طلقي شاعر او اديب تېر شوه د -

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر هېک يکي -
او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د ښک
په سپړوي کني د هره کله چي صفي الله ختيگ
په مياشت د صفر المظفر ۱۲۴۳ کني دده ذکر د
تېر وشوؤ عالمانو په حيث سره کړې د د
او د ميان هېک محمد عمر د خټکو زوي عبيد الله
ميان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چله

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حقرت
مياں کال په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلې شي چي حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رحمايې د بل کتاب
د "پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدونکې وو - د پير پر بنده
هېب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېف الملوک
قيصې هم يکلي دي - قلبي ذخيره ئې په
قبر کي کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ئې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ئې
د پښتو د قديم غزل ټولې خوږې لري ټوټوړې
غزلې ئې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جبيي
هېب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سره نوننگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۵۰
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوړ کښې مړ دے - حالات او دیوانې نه
 دے پاتې دده بس د کلید افغاني په ذریعہ یو
 غزل تردې وخته ژوندے پاتې دے او دے
 موږ د هغې په وجه دیوښته شاعر په
 جث پېژنو -

۵

چې د عشق سودا په سر کېم کله مړ یم
 سر پر بکړې په میدان کې د عشق فرد یم
 د عشق نوم ځکه په ما باندې سې شے
 و چې شونې ونډې سترگې کونه زړد یم
 د یادداشت بھر به بیاموم امید دے
 لکه تن چې شغول شوے په یاد کوږ یم
 که مې سر او مال د یار په مینه لار شي
 خدا ئے دې نه کړه که پورې کوم یا پرې سوږ یم
 تعلق هستي مې دواړه پسې شا کړه
 جریده د عشق په لار کې روان فرد یم
 دامن واخله چرې کور اوده نه شي
 خسته پروت د یار په درکښې لکه گرد یم
 بې دردان د عشق له سوزه خبر نه شو
 بوا هم ځکه منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد ملزلي هم د ابراهيم باره
کښې يکي -

ابراهيم از شعري قديم پښتو است پادري هيوه غزل ابراهيم
دا د چمن په نظر رږگيد افغاني مخب کرده ابراهيم غوليات
عشقي سرود تذکړه نوياس، پښتو شعر و شرح حال ويدا
فصط کرده اند از دوست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېږنه شول
ابراهيم خکه منت باد د اهل درد یم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محقيتو د تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار ې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول محقيتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي ښاغلي افضل رڼا هېب په يو ځای کښې
يکي چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نوبار وسېدونکې ده او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېنا

۵. زلمي هېواد من فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت
تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے ڇي د سوات د پير پرنڊا، اولاد کڻي دے او هم هغه غزل
 ځي يکي کوم ځي جيني هب يکله دے -
 البته ارواښاد جيني هب په گنهامه شاعرانو کڻي اچو لے
 دے او هغوي ته ځي حالات نه دي معلوم دهغوي دا ليک د
 قدر وړ دے -

دا ځي ځي بز د خپل نظر په تله ووتلو هر چاته
 حق حاصل دے ځي خبر نه او کړي زه خبرند وال نه يم خو
 دلته د ابراهيم باره کڻي د خپلو معلوماتو په رڼا کڻي خپله يو نظريه
 لرم - او خپل دې يک ته حتمي نه واييم - دلته راقم الحروف د
 تېر شوي ليک او تحقيق په رڼا کڻي څه معلومات او د خپلو معلوماتو
 د زخيره کړي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کڻي
 خپله خبر نه پېش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عديل وگلشن بي تمثيل کڻي ځي دميان
 انځور کاځېل تاليف دې کڻي ذکر هم شته ميان انځور کاځېل کتاب
 په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کڻي ليکله دے او په دې کڻي درځوانو
 غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم ځي دنوشحال بابا، رحمان بابا
 وغېره، تروخته وو -

خبر نه ځي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
 ضروري دي د چاپېرچل حالات او دننډې زمانې حالات د
 هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سې نه ځي
 بي توکله بي تحقيق کله د سوات او کله دمصري بانډې راقم الحروف

چي کومه نظريه د ابراهيم باره کښي پېش کوي هغه به ډېره درجه
شوي شهادتونو په تله تلي او پېش کوي به يې -
مياں انځور کړل چي دکومو شاعرانو نو ذکر په خپل کتاب کښي کړي
دے نو ابراهيم يې دکومو شاعرانو په زمانه کښي اېږولي دے د
ده غزل دکومو شاعرانو د وخت سره قافيو ردیفونو سره سمون خوري
نوددي نه معلومه شي چي دے دهغه وخت شاعر دے نو د سوچ
په موخه ته يو لار اوښايي زموږ رهنمايي به وکړي او بيا به موږ په
دغه لار خپل مرام ته تگ کوو دغه زمانې په شاعرانو کښي نوښتال بابا
هم ياد شوے دے پښتو ادب باندې دده او ددوي دځان دان لوي
احسان دے - نوښتال بابا نه راواخله زامن - نسي کوسي يې هم
دپښتو ادب خدمت کوي لگيا دي - او پښتو ادب ته وره ورکوي -
دغه شان د نوښتال بابا مشر روړ چي په جمال خان - جميل خان
خواجہ جمال الدين نومونو باندې په مختلفو موقعو ياد شوے
هغه هم لکه دخپل روړ دتوري او قلم خاوند و او په ادبي ميدان کښي
دخپل روړ نوښتال بابا ته روستونه و وځوښ صرف فرق دا وو چي جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لار خپله کړې ددې څه بيا وږي جمال بابا شاعري
هم کوله د شاعرۍ باره کښي افضل رضا مېر پټا سوري نوې کتاب او د افغانستان نوميالي
اوسنۍ ليکوال عبداللہ خدا شکر بختاڼي په پښتانه شعراء پنځم
ټوک کښي په يو منډه صفحو کښي څو سره د هغوي د شعرونو
غزلو ډېر په وساعت سره کړے دے - ددوي خطي نسخې د تذکره
الاولياء او نور محمدية په نومونو په فارسي ژبه کښي ليکلې په

پښتو اکېډمي پېښور کېنې پرې دي دغه شان الرشيف سټي
افغانستان کېنې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
وس هغوي د مناقب شيخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما ددې
مطلب ددے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېنې
د چانه روستو نه دے دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - لکه د جمال خان بابا
زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
ديوان چې دکابل نه د "ديوان صديق" په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېنې څوک
دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
خان بابا زوي دے لکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دلته به
زه د خپل گران مشي ميان فردوس شاه فقير خپل دمرب شوې شجر
نسب نه خواله ورکړم -

د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
زامن وو يه هغه بيبيانو کېنې دي بي رابعې
چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عتاق ۵- محمد صالح (۳)

۳- فقير خپل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل

ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشمنی اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

۱۲. وڻن ۽ ٻوٽن جي دغه شاعري جي ذڪر تي پڻ ڇهن جي مدد ملڻ
 جي تمثيل ميان اڻڄاتل ۽ اوکيد افغاني ڪنڀي پادري شيرزگر ۽
 دے گمنامه نه دے گمنامه حُڪم دے ڇي ڇا تحقيق نه دے ڪرے د
 فقير جيل بگ جال خان زوي دے حُڪم ۽ هم به دغه ڪتاب ڪنڀي د
 يوي زماني د شاعرانوي ۽ قطار ڪنڀي ٺاهي ڪرے دے۔

د غه شان بناغلي ا فضل رنځا بېب يکي چي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيځ چي د تحصيل نوښار يو کلي دے او سپد ونکے وو د مصري
بانډي لب محل وقوع مصري بانډه په اکوړي کښي د سيند په غاږ
ده بسلکه دا هم د پټلے شي چي اکوړي او مصري بانډه کښي فرق
نه وو بسلکه هر کله چي سيند يعني اباسين خيډرخ بدل کړو نو
مصري بانډي پي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرونو
کښي په تاحت هم ياده کړي ده د جمال خان اولاد په پشمي - اکوړي
نحال پوره - نظام پور - شېدو او د غه شان په نورو خواو شا
کلو کښي آباد دے - دا هم يو ثبوت دے شي چي ابراهيم بابا
په مصري بانډه کښي سکونت اختيار کړے وي خلکه چي مصري بانډ
او د غه قبول نژدې خواو شا کلي خود هغوي ملکيت او جا پېداوو
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقيق عبد الحيه
اثر افغاني بېب يو ليک ته د دوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون چي سرخط يي "اخلاقا نه" دے کښي يکي -

۱. فضل خان دا ذکر نہ کوی چي محمد اسحاق، محمد ابراہیم
۲. محمد صدیق، کشران روایت ہم دہہ دیلا محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
داوړم -

چې د عشق سودا په سرکېم کله مړدیم
سر پرېکړه په ميدان کښې لکه مړدیم
چې دردان د عشق له سوزه خبر نه شو
ابراهيم حکم منته يار د اهل درد یم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
لار کښې روان مړدیم دا بنايې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
وو چې د فنايې الله مرتبه ده چرته د مقام د فرديت خاوند ابراهيم
او چرته د افضل خان پلار محمد اشرف خان هجري بکن افضل خان
چې ذکر نه کوي -

دا ووداثر صېب يک - دلته کښې اثر صېب هم ددغه ابراهيم
بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
رسېدے وي چې هغه محکېنې تحقيق سېي نه وو بلکه هکله چې
هغوي ته معلوم شوه چې د جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
او د مصري باندي او سپدونکې دے نو درې نه معلوم شوه چې
دا ابراهيم د جمال خان بابا زوی دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

م - خوشحال ريويو شماره ۱ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربيت كړې او وخت په وخت ې زامن هم سپاره
نشين پاتې شوي او د تصوف، سلوك، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري ې هم د تصوف په رنگ كېپي رنگ ده لكه په يو غزل كې وایي

چې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بېرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فتوي زه كړم
د غافلو په غزا كې ځي رو رو
ښوك غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
ښوك فاخته غوندې ندرې كه په كو كو
بې افتابه زړه چا ليدې نه ده
ښكاره وي د غو په مخ سره يو يو
د ستا مخ زما د سترگو منظرگاه ده
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهيمه
مېرې زړې كه په سل خله كړې فو فو (ه)

د عبدالقادر خان خټک يو غزل هم په دې قافيه باندې ليکلی شوی دی.

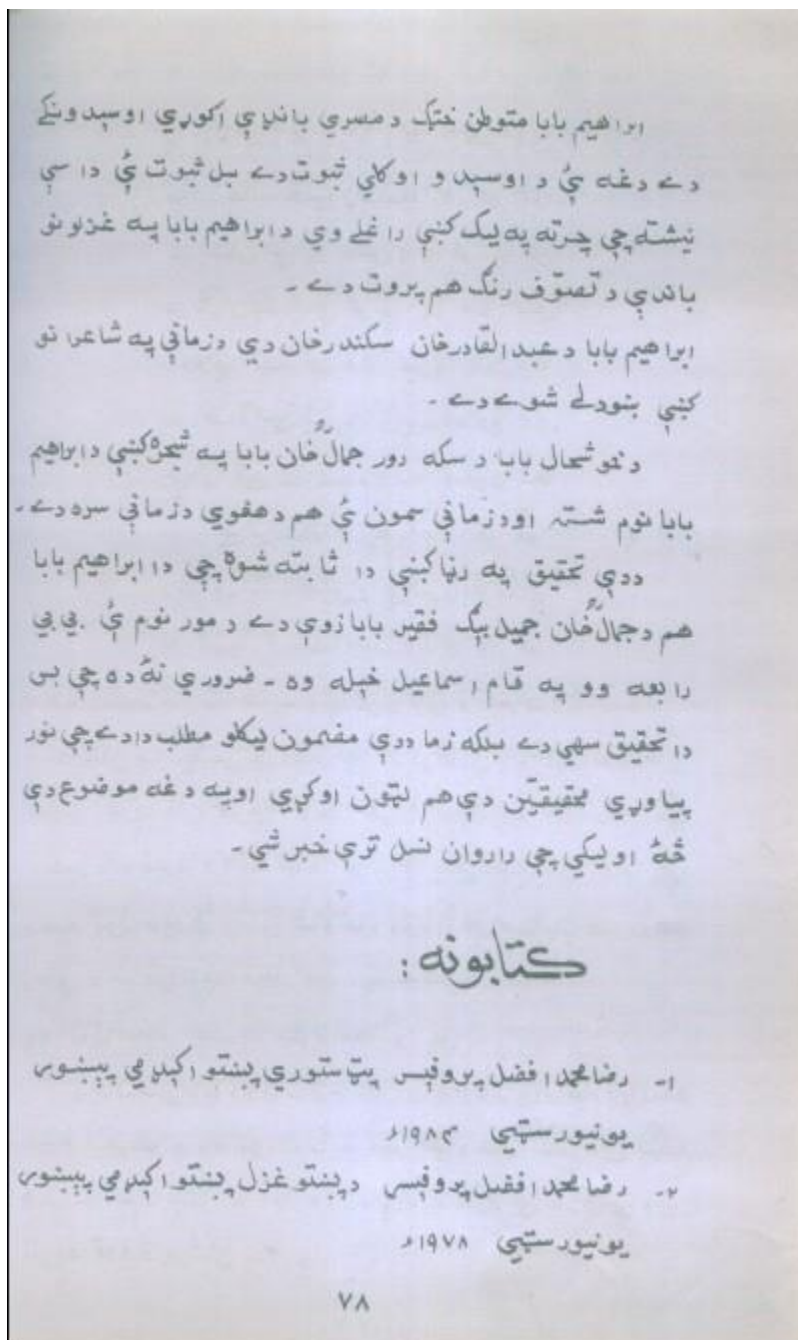
۵۔ رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې و هي هو هو
 ٺوڪ طالب ڇني پڻتنه ڪا ڪو ڪو
 عريشان جي پرستش ڪا له فوشيا نو
 فرشيان هم پسي ڪوئي به سو سو
 ددوئي خبري مڙ ڪوه مطربه
 به نغمه ڪني يويو وايه نه دو دو
 چي راغلي له عدم دے وجود ته
 اواز يو ترسله ڪا چي به ڇو ڇو
 دٿو اڻي شاهين ياغي شورابه نه شي
 ڪه فرياد د عبد القادر ڪاندي قو قو

د عبد القادر خان بابا هم به دي غزل ڪئي د تصوف رنگ دے -
 دغه شان پيه چمن جي نظير ڪئي د خوشحال بابا عبد القادر خان
 خٽڪ، اشرف خان هجري، ڪاڪر خٽڪ، سعيد بابا سکندر خان خٽڪ
 وغيره وغيره دهغه شاعرانو غزل ٻي ليکي شوي دي ڪوم چي
 دغه ٽول ديوي زماني شاونوا وو۔ ابراهيم بابا هم ددغه
 زماني د شاعرانويہ قطار ڪئي اڀولے شوء دے -
 به ٽول تفصيلي بحث به ننڍين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ھ ۵۵ - د ابراهيم بابا زمانه
 ۱۲۰۰ھ ليکي شوي ده خودا زمانيه نظر ڪئي د عبد القادر خان خٽڪ
 همزولے ڪم و بهش د ۱۱۴۲ھ زماني دے ڇڪه چي غزلي جي ديوي
 بل به قافيه يوشان بڪاري -

- ۳- ښوونځي پادري کليد افغاني د څېړندويي عبداللہ خدا مکار
ننځاني په سرزده کابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نغوشحال ديوي شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۳
- ۵- صېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه کابل ۱۹۷۷
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مډونه و مړته انوار الحق
سيد يونيورسټي بک اېجنسي خېلو بازار پېښور
- ۷- جيبی عبدالحي پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسټي بک
اېجنسي خېلو بازار پېښور -
- ۸- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل اېجنس اتحاد
جمال خېل پشمنی اکوړه خټک سټېر ۱۹۹۱ -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زمونږ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېنې دېر لوستي شاعران - ادیبان - عالمان سپړشوي دي چې ځني ټيکاره دي او ځني اوس هم په تیارو کېنې پټ دي را برسېره کول غواړي. خو د دغه خلقو د علم خزانې زمونږ د ناپوهۍ په وجه ورځ په ورځ ګردونو کېنې پټې دي او زمونږ د دغه خلقو د علم خزانې نه مخرومه پاتې کېږي و زمونږ د د پښتنو په سیمه کېنې اوس هم داسې لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کېنې د د لویو لویو شاعرانو ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېنې خوندي پراته دي او د دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه او د دغه ناپوهۍ په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم ورکو کېنې شمار لې شي چې زمونږ د پاره دېر لوستي زیان دے که چېرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړے شي نو د رادوان وخت تل به ترې دېر څه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو د علم په وجه نه صرف زمونږ د علم درېانه منور شو بلکه رادوان نسل به هم په دغه لار خپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر مختگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شته چې دهغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گډونه سندم او دهغوي ورک
قلمي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کېنې نوې اضافه وشي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے يانې چې اول په دې رڼا
واچو وچې دوي څوک دې دکوم ځای دې په کومه زمانه کېنې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې پيلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلمي آثارو په رڼا کېنې او بله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کېنې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختکو کېنې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کېنې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې د سختو
رياضتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا رابک مېب (د دې زامن دوچې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کيسرگل معروف به کاکا صاحب ۲۔ حضرت حيات بابا
۳۔ حضرت شيخ عفان بابا

دو ڀي ڀه تائيد ڪئي ۽ حضرت کيسرگل بابا (کاکا صاحب) د روي
حضرت حليم گل بابا کتاب مقامات قطبيه و مقالات قدسيه چي ميان
مهتد الله کاکا خيل ڀه فارسي ژبه ڪئي چاپ ڪړي او ڀه اردو ڪئي ترجمه
پي اروا بنساده اوزار قوثر ڪړي ۵ ڀه صفحه ۲۳۶ باند ڀي يکي
حضرت صاحب کي دو ڀائي ٿي ۽ اوڙو ڏوڙو صاحبان
ولايت ٿي ۽ ايک حيات خان صاحب اوڙو سر شيخ عفان ٿي
جو ڪه شيخ جي کي گذر ڪي نڙديک ر فن ڀي.

ترجمه :- د کاکا صاحب دوه روڻه وو او دواڙه د ولايت
خاوندان وو د نوم حيات خان او د وڻم شيخ عفان
نوميد وچچر شيخ جي (کاکا صاحب) گنبد سره نڙدي ڀي شيخ
ڀي -

دغه شان تاريخ موضع د افضل خان خٽک ڪئي هم دغه ذکر
شو ۽ او ستر تحقيق اروا بنساده سرفراز خان عقاب خٽک هم ڀه خيل
کتابچو :- کاکا صاحب "ڪئي ڀه صفحه ۲۹ يکي -
کاکا صاحب کي دو ڀائي ٿي ۽ ايک کانام حيات خان اوڙو
دوسر کانام شيخ عفان -

ترجمه :- د کاکا صاحب دوه روڻه وو ديو نوم حيات خان او
د بيل شيخ عفان وو -
دغه کتابچي کاکا صاحب "ڀه صفحه ۳۰ د مناقب شيخ رحيمکار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

دده دوه دونه په ځان

حيات خان او شېخ عفا

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دول ده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان ګان وايي او د حيات
خان او شېخ عفا اولاد ته ابک خېل ميان ګان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران ادیبان تېرشوي او
اوس هم شته زموږ د دې مقالې دا نوم وروکې شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان ګانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان ګانو کښې خدايې بڼېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - ادیب محقق - عالم تېرشوې ابک
خېل ميان ګان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شجره نسب چې راقم دهغوي د غمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
خوپ روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه چې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللّٰه بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لا ثق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفا بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتلنگ کلي په اوډيگروم کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر ور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبد الواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ١٢٢٢ هـ ق د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ١٢٢٢
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتلنگ کښي د اېک خېلو مياں
کامو په نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه پياښي
وي - مياں غلام صديق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ١٢٢٢ هـ ق د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
١٢٢٢ هـ ق د غلام صديق دېرښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صديق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسمې او شوار لسمې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوشو نومونه دارنگه دي
غلام صديق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خير - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صديق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - دا خو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځانته ځانته - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمي آثار

مياں محمد سعيد دديارلسي هجري يونوم وروکے
 خوب ترقي شاعر او عالم ووچ په سعيد تخلص سره ئي شعر ويښي
 د دوي په قلمي آثارو کښي چي کوم قلمي آثار په لاس راغلي
 دا آثار په پښتو ادب کښي د يونوي باب (ضافه لري) هغه خطي
 آثار په دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 د دې آثارو تفصيلي ذکر په دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د مياں محمد سعيد د لاس ليکله شوې خطي پښتو منظومه
 نسخه ده چي دراقم سره په کتب خانه کښي خوندي ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸م کښي په لاس راغلي په دې کتاب کښي مياں محمد سعيد
 د زقوم يادشاه د جنگ قيصه په ډېر تفصيل سره بيان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره ئي ورته نوم "فتح العراق" ايښودے ده -
 دلته دا خبره يادلرل پکار دي چي د "جنگنامه زقوم" په نوم يو وره
 کتابچه چي ۱۷ مخونه لري په هندو پرېس د هلي کښي چاپ شوې دې
 نسخي مؤلف "امير" نومېږي او سبله نسخه د محمد ابراهيم د زقوم
 ياد ... په قيصه نومېږي په خطي شکل کښي پښتو اکبري مي پښتو
 يونيورسټي او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمي هېوادل
 صېب په کتب خانه کښي موجوده او د مياں محمد سعيد دا جنگنامه

زقوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کېنې ليکلې شوې دے
 په حجم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ ټي روپړي دے ژبه ټي ختيځي ده په
 قطع ۲۵×۱۴ سټي ميټر دے خط ټي نستعليق دے په قوره سياهي
 ليکلې شوې دے يوڅو مخونه ټي په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
 د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې "حمد - حکايت - مناجات - نعت - مناجات -
 صفت چهار يار - بيان مودش زمان و حالات جهان - حکايت - سبب
 تاليف کتاب - بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۴۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
 پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
 آخر کې خاتمه په عنوان "في الخاتمه کتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
 په باب "سبب تاليف الکتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
 ليکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۱۷ مې مېرمن الحرام
 ۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشر ور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
 گوداب ملک ننگرهار کېږي د ډاکوانو د لاسه شهيد کړې شول که ليکي -

په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو

د شهيد کړو احوال واورئ اے يارانو

د خپل روږ په غم کېږي غمجن شو او د ډېره غم او دکورنۍ و اقتصاد
 مشکلات له سببه بهندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کېږي د
 زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
 دغه مشکلاتو حالات ټي دراقم سره دهغوي د لاس ليکلې ليک په
 فارسي کېږي چې خپل عزيز ته ټي دهندوستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
 کېږي په تفصيل سره ليکلي او په کتاب فتح العراق کېږي هم دسې حالات

يکي رص ۳۷)

هي کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي خپل ملکه وتخته
سفر وکړه کونداي دي داشه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور خه
برابر په دغه گاډي کښي د اورخه
نوروان شدم د کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي يې بڼه نيت دهند وستا
لاړم شکته کوز دکن ان ويرا سلا
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه يې يار نه يې شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوږل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ يکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور يې ځان شغولو جوړې کتاب کړې
د کتاب يې د غزا په يوباب کړې
ورسره هم شته د دې پرې قيمتي نورې
د عبت او نصيحت که څي گوري

د کتاب د نوم باري کښي يکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري اوراق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خالق دازق جبار خير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ هُوَ حَاجِبٌ يَهْ وَزِيرٌ
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسم
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے دایمه
د نړۍ قوم قيصه په هغه د آغاز د استان جنگ بادشاه د قوم کښه
محمد درېس او رفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحرير
تحرير هسې چې ملک کوي واره منير
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عاکښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسې نقل د ناقل نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگ واوره ته بيان
مايل دے د بيان دے هسې شان

چي حضرت په مدينه کښي يو ورځ ناست وو
 دېر مجلس ورسره ناست په چپ وراست وو
 هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
 لارځومني لکه ستوري د آسمان
 دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
 په دې ميان دغه فرمان درې متين
 چېدا ئيل دغه په حکم دستار بيا
 شو په مخکښي د حضرت نبي مختار بيا
 چېدا ئيل وې يا رسول الله صلوات دے
 دې صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
 بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
 اے په نند د خدا ئې دهربني قبول
 د عراق په طرف درومد روانېږه
 حکم دغه دے يودم جعطيگه
 د عراق په نواحي يو قلا ده
 د کفار تن په هغه ځاي غوغا ده
 او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
 او بادشاه په کښي ښکاره وائېم زعيم
 دے په ټولو کافرانو دے سردار
 د عراق په ملک کښي حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل بشکر
رب به درکړه درسته فتح هم تفر
د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې پټ سره
پاڅې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذاب
هم سره د قبول امت د پاک حضرت
کوږه داخل موجدله واړه په جنت
او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
دارنگه شعريکي -

زړه مې بند د غمونو په زخیر خلقه
نورې وکړه سې رنگ یو تدبیر خلقه
دا قلم او سیاځي هم کاغذ درې واړه خلقه
ما کړل جمع سره دوی کورې هم غاړه خلقه
نورې دا احوال تحریر کړو دې د پاره خلقه
کونډ یاد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
یوډ عاکه ماته وکړې د خلاصه خلقه
پچې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواځه خلقه

رب به درکړه عوضونه ې پایانه خلقه
زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

بل تاريخ وودرجب المرجب اتوليشتم خلقه
 هم سنه د هجره هې نويشتم خلقه
 ديارلس سوه پي دپا دپاسه ديارلس نور خلقه
 داسنه وه چي کاغذ شولته تور خلقه
 په تور خنکې کني د بنگال د ملک آسام
 نن ماسعيد کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

ميان محمد سعيد د کتاب فتح العراق په آخر کني د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کني په
 خپل لاس په قطع ۲۵۰۱۶۰ سنې ميتر په قوش سياهي سره منظومه
 پښتو کني سفرنامه بنگال په عنوان

در بيان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کيفيت احوالات ملک آسام

لاندې ليکلي په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلته کني د
 خپل کلي نه لوي وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

اے قلمه راشه بيا زما دم ساز شه
 تر دخپل کوټه اوچت په دې آواز شه
 سرکړه ښکته په دې کور دخپل دوات کني
 دا حالات د آسام ښکل کړه په ابيات کني

ته به ملک ته څه تحفه یوسي دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاڼی هائ نه

بنګال ته دتلو سبب داسې یکی

چې کارونه دتقدیر ټول دحکمت دي
څوک خبر خلقه ددروشي په حقیقت دي
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
دخپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک ډې غم دخپل بستر دپاسه خوب کړه
څوک داهې سرګودان گوځي آشوب کړه
دګردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر ې کړو اختیار د بنګالي !
رادوان شوم دخپل ملک بحالي !
برابر دا خل په بنار د کلکتي شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وایلی شوم
دپراشنا ې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت ې شو په دا دهره
د کلکتي دیو جماعت باره کېنې یکی -

خاص په شهر د کلکتي کېنې جماعت دے
چې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په ښاري سترگ مرمرونه
 د مسجد د پاسه بيا مدرسه بڼه ده
 خوږ نډي يو عجيب منقشو ساز ده
 د دوحه په هغه شنه چي استاذ ده
 دغه شان د جماعت هر بناست يې په ښاري ستايله او په يود پر
 ښکلي انداز ښکي يې د جماعت نقشه زمونږ مخکښي پېش کړي
 په دې سفرنامه کې يو غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چې يوڅو
 شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
 سکه څوک چې په خړسور وي شرمېدلې
 خداي دې نکه په ذلت د سوال اخښه څوک
 نکه ما چرته پرې نغوچم نه کله
 د اُميد کچول په لاس هرځای ويلاريم
 داسې ورنيشته چې زه نه ښم ور غلې
 په وطن د ښکاري کې مسافر شوم
 په هېواد شورانه پاتې کور او کله
 د سفرنامې په آخر کې د اېست ليکده
 که يو اڅي په چا پېښ چرته زمره شي
 غټ صودت به يې وېر نه تره شي
 په پښتو ادب کې وړې سفرنامه منظومه د خوشحال بابا
 سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته د اعرار

حاصل دے چې په ديارلسمه هجري کښې ېې منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال د ملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښې د خوشحال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرتا
دوهم جيت لري چې د پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوما توبه طور
پېش کېږي د پښتو ژبې دا نوم وروکې لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوه او د کاتلنک کلي په لويه هديره کې خاورو
ته سپارل شوه لوي خداي دې جنونه نصيب کړي امين دا دو
نوم ورکې شاعر- عالم ميان محمد سعيد چې ما د تيارونه رڼا ته کسيم
هيله لوم چې پوهان به پرې نو، هم خه د قلم لاندې راوړي-

کتابونه:

- ۱- محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه يک در
۱۳۱۳ هـ درکيب خانه ميان وکيل شاه قيصرخيل ساو لهوېر (مردان)
- ۲- هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو (فارسي) مطبوعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء
- ۳- رفيع حبيب الله پښتو پياښکه پښتو ټولنه دولتي مطبوعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴- عتاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۴ء
- ۵- حليم گل شېخ - مقامات قطبيه و مقالات قدسيه (فارسي) جږل
پرېښک پرېس دهلي ۱۳۱۸ هـ
- ۶- خټک افضل خان تاريخ مرقع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي يک (پښتو) خېل بازار پېښور-

٢- پښتو مجله د پښتو اکېډمۍ پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م

نه ترجون (۱۹۹۱م پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس
پشاور ۱۹۷۵م

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجاع نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کې د سترنگيال شاعر - عالم او حکيم د خوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
لکه د مثال په توگه د طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقوي الحق
سلاخېل مطبوعه خوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵ د په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښه سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ئې آس کا
ته ئې پور په سرپاس کا
ستا صحت به وو شي گوره
ته ئې پورې کړه اے دوره

دغه شان د محمد صدوق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
 ذکرې په خپل مقالاتي کتاب د کوک کښې چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
 ۱۹۹۷ء په صفحه ۴۳ کې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکله شوې ده -
 او بله قلبي نسخه د خوب ژبي شاعر - يکوال محترم رومان ساغر
 د کوهاټ سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
 کښې د بيمارو حالات او بيا علاج ښودل شوي دے ښکته د رومان
 ساغر يو مقاله "صديق څوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
 پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ء کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
 د شروع کېدو نه يو شعر ليکله چې دلته ېې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقه! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
 دليل العيل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالعليم اثر
 افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي اپرېل ۱۹۶۳ء په
 صفحه ۵۲ باندې داسې معرفي کړې ده -

"معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتي بحر

په مثنوي کښې ليکله دے - ددې کتاب "دليل العيل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ېې تاليف کړے دے دا کتاب قبول

۲۱ مخونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوي دے او د

خټکو د علاقې د موضع تنګارو د میاں بازگل ولد خرم شاه
 فقیر خېل په دریعه پښتو اکېږي پېښور ته را سپړلے دے
 یو بل منظوم طبی کتاب "شافع الامراض" په درې میاشتیزه مجله پښتو
 سنگوان مولانا عبدالقادر اکوبر، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اکېږي
 پېښور یونیورسټی کېنې په صفحه ۱۲۱ زمونږ قلمي نسخې "د مراد
 شنواری مقاله کېنې معرفي کړے شوے - دا کتاب دریاست سوات
 د توتالې کلي ملا بازگل د عربی او فارسی ژبې د طبی کتابونو ته
 په پښتو کېنې منظوم ترجمه کړے دے - په دې کتاب کېنې مختلف
 بابونه دي په هر باب کېنې درنځ علامات او د هغې د پاره نسخې ښودلے
 شوي دي یوه نمونه یې دا رنگه ده -

باب در بیان زیری

زیرے دے په دو رنگ
 بیان کړم زه له فرهنگ
 یو زیر دے بل دے تور
 تاته وایم زما رور
 خودي دي دا صاحب درنځ
 ترې به شي صاحب د کنج
 که اوبه خوري دهندواڼي
 د پڅي ما د اوچې
 دا قانده ده د خورما دا شاپري
 چي په خوراک یې څوک راوړي

پڄي رڦڦان د چا اسود وي

که تے جهاړ تر ډي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په خپل کتاب
"پښتو نثر اته سوه کاله" کې هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د "زابه علوم او حکمتونه" باب لاندې په صفحه ۹۹ کره دے -

زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کې د پرېنه بڼه کتابونه لیکل شوي دي چې
په هغې کې د بیمارو علامات، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه چې کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه یو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کې روښنه منظوم طبي لغت یا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کې ورته مېډیکل ډکشنري هم وېل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کې منظوم طبي لغت نه دے ټېر شوی او نه ئې چرته
ذکر په دې وجه زه دا په پښتو کې روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر حمید بېگ له اړخه را پېرړو شوی دے او زما په کتابخانه کې
نور دي دے دا قلبي نسخه د "مفردات افغانی" په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تصنیف کړې ده . ددې نه مخکې چې په دې لغت بحث وکړو بڼه
به دا وي چې ددې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه به په دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوى دى او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدس سره مدون شوى دى - د توشحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دى - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
ستمبر ۱۹۹۱ د صفحه ۵۵ مطابق د ارنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميار
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شېخ فریدکل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوپه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -

محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان مشهور و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ديار حېن کښې
سکونت لولو او اوس ئې هم نسي يعنې د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوكالې ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم - شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدنې نېټه معلومه نه ده خو د پلار مولوي
میان محمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کښې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان محمد شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو دخپل سکونت او ځای ځایگي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کښې داسې يکي -

په سره چينه کښې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم پاتې چې مونږ ترې په اسانه ددوي زما

تاکي شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجري چې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوس نور د پاسه دينه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس پس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان دخپل خاندان متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کښې زه خانخېل يم

دخپل نيکه فقيرخېل بېگه چې دنوشحال بابا سکه ورور وو دپس

بوئے ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه دنوشحال بابا يې دخاقد اوسېداری ژوند تېرولو خو لاهه خدا

ټي زړه بدل کړو سړداري - ځاني ټي په ننه کړه او د طريقت لار ټي
خپله کړه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول کښي دے سړدار وو
د خټکو شهر يار وو
د دے د کل خټک سړدار وو
يو منصف عادل روڼدار وو

د انځور د ميان تجمل شاه فقير خپل پيژندنه اوس را څو هغه
قلبي اثر طري ته کوم چي په مقررات افغاني نوم باندې بيان مېب
په پښتو کښي منظوم طبي لغت تصنيف کړے هې څو په پښتو ژبه کښي
په نشر کښي طبي فرهنگ ليکله شوي چي ذکر ټي گوان او محترم سر محقيق
زلمي هيواد مل په خپل کتاب "د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پر منځ پرېس لاهور کال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندې داسي ذکر کړے دے -

د پېښور د پښتو اکېډمي په خطي کتابتون کښي په ۲۷۷ نومره يو
پښتو طبي کتاب محفوظ دے چي ټول مخونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي کتاب د
مرفود کاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق کښي کښل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر کښي طبي لغت موجود دے څو تر
اوسه په نظم کښي چاهم طبي لغت نه دے ليکله او دا وياړ ميان تجمل شاه
فقير خپل ته حاصل دے چي په پښتو کښي ټي منظوم طبي لغت د مقررات

افغاني په نوم روښنه چټت لري په دې قلمي نسخه کې د چرو بوتو -
 مېسود - سېزو ، ځناورو مرغانو - معدنياتو ، گياگانو نومونه په
 الفبايي پيښې کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بيمارو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څيزونو معني او
 تشرېح په نظم کې د پرېکلي انداز سره يکله شوي دي چې دهغوئي
 د شاعري معيار ترې معلومېدای شي - هې څو لغت - فرهنگ يا
 ډکشنري وايي هم دې ته چې د هر څيز معني په تفصيل سره ليک وي
 نو ميان تجمل شاه فقيرخېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشرېح سره سره
 يو ډېر اهم کار دا هم کړې دې چې پوره خواص يې هم ورسره ليکلي چې
 نه صرف طبي لغت دې بلکه خواص الادويه (مستد يا مسد يکام) ورته
 هم وپيل شي ددې کتاب شروع در بېر و تمم بالخير - يا فتاح -
 اشعراء تلامذته ميرزا رحيم ته پس بسم الله الرحمن الرحيم و ما
 توفيقى الا بالله عليه توكلت اريب نه پس د کتاب نوم داسې
 يکله -

مفردات افغاني از تصنيف ميان تجمل شاه فقيرخېل اوبيا د
 لوست خداي حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې يو څو شعره يکم

حمد شکر هم سپاس

د خپل خداي و ايم بي قياس

چې لائق يې د عرفان کوم

د خپل ذات يې شناخوان کوم

حمد شکر د پاک احد

ازلي دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب ښايي چي
عنوان يې دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د دې کتاب	د تصنيف وایم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخپل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځان باندې مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کښي زمونږ ياره	يوړنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر دېر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	د دې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به داتنه	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په بل شو
په شلمه ورځ ممت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دې نه علم طب	ما په ځان کي د نورو واجب
زمونږ ځان کښي يو حکيم وو	دېر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کيو شروع واوره بيان

ميزان ده څنگه ما خلاص کړو

رشتيا داچي مونږ کوز پاس کړو

چې کوم څاڼه به پاتې شته؛
ما به ځان څخه بيل نکوونه
چې میزان خلاصېدو روږه
دېر لغات جمع شو کوره
ماوې پاتې گران لغات شو
زده کول ئې ضروريات شو
يوسف زي کښې حکيمان وو
مشهور چې څوک عيان وو
ماله هر يوه پرسان کړو
دوي په هر يوه بيان کړو
دا لغات مشهور گران دي
عربي - فارسي - يوناني دي
دا پرېن ده په وړاندې څه ته
زياتې رسېدې مې کوه ته
زېږه زماشو دېر پرېشانه
گرېږدم به سوکړدانه
حکيم نه وه په داسانه
چې کامل وي طب کښې جان

نيت مې اوکړو د سفر
لازم شهرته مې راوړ

هڪ ٻيڙي ڪٽي صدهزار وو	حڪيمان ٻه ڪٽي ٻيڙا وو
ماهيت ڪٽي دستند وو	مگر ڪوم ڇي پوهند وو
مخلوقات ورته چنڊا وو	دهغو ملاقات ڪران وو
پاک الله ته ٻه اسره شوم	مگر زده ورته ڊره شوم
تر ٻي شروع ٻي طب اڪبر ڪو	خدائے زمان صيب بهت ڪو
هر مشڪل راته سرگند شو	ورڇ ٻه ورڇ ٻي بخت بلند شو
طبابت زما ڪامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ٻي خور ٻه هر تما شو	رامات ماته مخلوقا شو
تل کاوه ٻه دعا منوال	سائناتو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات ڪه شي تيار
يو لغت تصنيف ڪرم ياره	نيت ٻي اوڪر و خدا ڏيار
ڇي هر شوڪ شي ٻي پوها	ٻه چنڊو ٻه اسان

ڇي هر شوڪ تر ٻي بهت مند شي
 ٻه ڪامل مقصود نور سند شي
 ما ڊي هم ٻه دعا باند ڇي
 ياده وي ڪه شوڪ بهت ڪاندي
 بس ڪو ميان تجمل شاه ته
 خيل مقصود ڪو ره ان شاه ته
 طالبان درته حيران دي
 ڊي ڪتاب ٻي گويان دي

یونانی کښې زما روره
 په رومي کښې هم دا نوم ده
 په زبان د هندوستان
 په پښتو کښې چې مرقوم دي
 دا هم سترگوله پکار دي
 په دویمه درجه کښې
 ۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که
 په رومي کښې امیکنس دي
 په فارسي هندي کښې ياره
 دده نوم ابنوس شهوډه
 حار يا بس دي زما روره
 شپږ ماسې قدر لري نه

که په دې بڼه شعرونو غوسا وکړه شي نو ددې نه د ميا تېمېل شا
 فقير خپل د علم او د حکمت اندازه په اسانه لگېدې شي چې د پوځيځي معنی
 چې په عربي، فارسي، يوناني، رومي، هندي او پښتو کښې ليکلي.
 دغه شان په دې کتاب کښې چې د پرتيا ياب او عجيبه څيزونه ياد
 کوي - د کتاب په آخر کښې ليکي -

تمت المفردات اتفاق

شکر شکر کتاب تام شو فکر مند زده چې ارام شو

زۀ د فکړپه درياب	شپه او ورځ وومۀ عرقاب
فکړلوۀ عظيم درياب وو	زۀ زما عرق ناپاب وو
مړيو نيا غوندي گنران	ما کوۀ تيارۀ کښې جان
جگړونون زما خوراک وو	دې کتاب ته مې پڅاک وو
ناگاه لعل دُر الماس	ما بېدون کسېل د پړې قيا
په نامه دخداوند	وېش کړل مایه حاجت مند
حاجت مند ورته اکش	طالبان دي دې دېر دېر
دي د طب په نيت روان شي	شروع او کوي حکمت خوا شي
چې لغت راشي ستوما شي	له استاذ نه په خفگان شي
يو لغت دده چې پرېن دي	شروع کوي کتاب کېن دي
بعضې لوي نه پوهېن دي	عبس ټول عمر کسېر دي
د لغات دے دړکوهر	بلکه دېر دي ترې بهتر
په نامه د کړدگار	وي قسمت په طلب کار
حاجت مند چې نفع مندي شي	مطلب بيا موي خرمند شي
پاک مولا ته دي فرياد کړي	ما دې دېر په دعا ياد کړي
تل دعا دې راته کړينه	شايد خداۀ ما وېغښنه
داله کوي خپل ديدار	د جنت بوستان بهار
بس کړه ميان تېل شاه تۀ	فصل غواره د انش تۀ

که نازل فصل په ماضي

مس عمل به مې کيميا شي

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجیر چي یادېږي

د یار لس سوه خایېږي (۱۳۰۲ هـ)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس وینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ هـ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې یو مجسم منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تر ټولې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساو له هېر ^{مروان}

۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

خوشحال دیرچ پېل پښتو اکېډمي پښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اشعبد الحليم - تېرهېر شاعران - پښتو اکېډمي پښور

یونیورسټي ۱۹۷۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷ - فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمي اکوړه خټک ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸ - د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکيل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹ - مجله اباسين پښور مياشتينه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياريتمنت پېښور -
- ۱۰ - مجله پښتو درې مياشتينه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پېښور يونيورسټي -

نوشحال خان خټک و حکمت

ڪه چڙهي مونن ۾ به حڪمت لفظ غور ۾ اڳرو ٿو ڏاڍو عجب
 ٿري ڀوڊا سڀي لفظ دے چي د عقل پو هي - دانستندى - چل
 ترڪيب دهر خيز د حقيقت معلومولو علم و فلسفي اود طب ديار
 استعمال ڀري اودا معنيٰ اوتوبڙي چي ۾ چاڪڻي موجود وي صفه
 ۾ به حڪيم - دانشور - عالم - طبيب بڻل شي - حالانڪي ۾ ن
 زمانه ڪڻي مونن اڪثر طبيب ته حڪيم ويا اود حڪمت خاوند
 ڀي ڪڻي چي ڀاڙي نه ده - حڪمت ڀوڊا سڀي لفظ دے چي ددي
 چولي ڇهره اتره اوڀر اڇه ده لکه خٽڪه چي د معنونه ظاهره
 ده د لفظ د ڇرو علمونو ا حاطه ڪوي - ڇونڪه دلته دا
 لفظ د موضوع ۾ لحاظ د نوشحال بابا سره تڙلے شوے دے
 اودا موضوع دا سڀي موضوع ده چي ۾ به دي باند ڀي ۾ لڙ وخت
 ڪڻي مختصره مقاله ليکل او وڻل ددي موضوع د شان سره
 سمون نه ٿوري - وڻي چي نوشحال بابا ڀوڊا سڀي نابغه عصر
 هستي وه چي د هغوي قبول ٿوند د حڪمت اودا نائے نه ڇڪ
 وو - نوشحال بابا پڇيله يو بشپير انسان ڪلو پيدا وه اود دوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
 موضوع حق ادا کوي که ښه وي وايي چې خوشحال بابا يو فنکار
 و نه - يو شاعر نه - نو دا خبره ښه گوري او بيا ورنه ده که ښه
 وايي چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
 مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمو نياتو
 ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
 دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
 اثارو مشاهد کوونکي دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
 دے - عالم دے د ښکارياتو ماهر دے - د پښتون ښه شناس
 دے سماجي او اسلامي غږ دے - فلسفي دے صوفي دے
 سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
 او د پوهو علمونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږه لري نو بيا
 هغه حکيم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
 ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
 شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه خو وايي -

ان حکيم ملت افغانياں

ان طبيب ملت افغانياں

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
 علتونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
 په خوشحال بابا کې موجود وے - خوشحال بابا که د کاشفاتو
 مطالعه کوي او که د فطرت درنگونو نیکل او ښائست مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کښې پيدې نو هم ې د عقل او پوهې په
رڼا کښې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
د دے او کله چې انسان ته د انسانيت معراج ورېښايي - نو هغه
هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
انداز کښې اوچيدوي چې (انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
سرار ورومونه خبره) د رکړي ځکه نه وایي -

د نوححال وېل معقول دي

پرې به پوه شي چې عاقل وي
د نوححال بابا ذات د گڼو علومو منبع وه او د اتول علمونه
هغوي موږ ته په خپلو تفنيداتو کښې پرېښودے دي که تش
د هغوي ديوان په ژور نظر او کټه شي نو هر شعر ې د حکمت نه
دک دے او ځکه نو وایي -

درست ديوان ې لکه باغ د علم گنج دے

پکښې هر رنگه گلونه هر نهال

که د نوححال بابا حکمت موږ په معنی د طب کښې اخلو نو دغه
مېدان ې هم کټل او که په دغه اړخ غور وشي نو نوححال بابا
يو ستر حکيم طبيب معالج هم و هغوي نه صرف د انسانانو د علم
طب نه واقف و و بلکې د مرغانو طب ې هم زده و او د بيمارو و د اړو
نه په ښه شان خبر و او ځکه نو دخپل حکمت باره کښې وایي -
د حکمت و اېل به و اېم مختصر
په معنی کښې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چي هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدمجن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بيايي
په ديوان کني ټي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېجر مارټي هم

بيکي چي

مو د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
دخان بابا شاعري ټوله د حکمت اودانائے نه ده (و
که نو وايي -

قصيدې لسم غزل هربابه
په حکمت په نصيحت کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
همکي واره گوهر دي درو لال
او بيا نو د خپل شاعرانه حکمت په ډاگه (ظهار کوي) -

بند و بست د پښتو شعرا پېدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېږ سال
نه ټي وزن نه تقطيع نه ټي عروض وو
دوه مصراع ټي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې پورې پورې حڪمت لولو او د دهغوئي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د احكيم مونږ
ته د حڪمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بڼايي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بڼايي - د خوي د رس راکويي - د
ژوند تېرولو حڪمت را بڼايي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پټ
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پټ رازونه را ښكاره كوي د خپل
بېگي د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كسور د رس راکويي
عوض دا چي داسي هېڅ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسور و هلي نه وي او مونږ
ته ئي په گوته كړي نه وي د احكيم مونږ ته د سياست او رموز
ملكيت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميازي حڪمت په دا
طريقه را بڼايي -

ۛ ورکول تورې وهل دا دواړه بومي

چي پرې کار د سرداري شي انصرا م
يا ټکيه د يوه خداے ده يا د تورې
په جرگو مرکو نه شي کار تمام
که سردار د خلقو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي پي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور کښي

هاله شي ښه سرداري

او بيا د کامياري سرداري اصول هم را ښايي :-

يا سردار لره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه ښه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وير

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلکو ته د کامياري

د کامياري راز ور ښايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه کښي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د ځان غليم دے

ځان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري د حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هوبنيار سړي ښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي ځايه کارنه کا
 هم به بي وخته د ځولي کفتارنه کا
 په ځوله په لاس به هيڅوک آزارنه کا
 چي مېدکره د دے هغه به يارنه کا
 دغه شان د کم عقل او احمق سړي ځويوته په تفصيل سره په
 ديوان کښې د حکمت په تله تلې - او که غواړې چي په بدونرونو
 دي حکومت او کريم او هغه دي خپل کريم نو د حکمت دا نسخه
 ئي د ځان سره غوټه کړه -

د هر چا سره نړي ملائت کړه
 گنډ وي چي په دا خپل کړي د چا زړه
 حکيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو دا سي قيمتي گوهر
 راښايي او وايي که چرې چاهم دا حکمت خپل کړو نو د کامياب
 ژوند تېرولو ثبوتن به شي هغه دا رنگه ده -

د هر چا سره د ښو سلوک يا نداد دے
 په بدې کښې څه فائده کوم سوږونه
 هغه کار چي په نړۍ تر سره کېږي
 څه حاجت چي رساو شي ترجگونه
 که پخپله د خپل ځان په بدې نه ئي
 د مارونو په غار مه منډه لا سونه
 په خپلواکو باندې هومره خشم مکه
 چي پردي درځني تښتي په ملکونه

چي د ډي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق د ډي ډېر ډېر خوري سوکندونه
 د حرص سترگې مړې په قناعت کړه
 چي په کور کښي دې د بارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته دا ټيم چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي د هر چا سره ښکې چي ځوابونه
 همېشه اوسه خوله پته لکه ناوې
 چي ضرورت شي هاله اوکړه د وختونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وېش کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو.

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ خير ڪيو ۽ ڀڻه پري خبر ٿي
جنت هم ٿي به ده دوزخ هم ٿي به ده

خير ڀڳڙو

وڪري واپره ڪارونه خپل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بيل ڪا
ٺوڪ پڄي آرام ڪٿي دي ڪو نام ڪٿي
د ٺوڍو ٺوڍو داروبه تل ڪا

سغاوت

ڪه ڪنجونه د قارون درته انبار شي
په هر لور ۾ غور زو په سغاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ٿي
د سري د چار ۾ ڪل نوجو په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا شي
ڪه تو انگو په خزانو د قناعت شي

رشتيا و ٻيل

رشتيا ڪره ده پچانه مه ويرين ڪه
رشتيا سڀ ڪه هره بلا ڪلامن ڪا

گفتار و کردار

سڀ ڪه ٻڌڻ ڏي ڇو ٻڌڻ ڪٿي ڪٿي ڏي
گفتار ڪه ٻڌڻ ڏي ڇو ٻڌڻ ڪٿي ڪٿي ڏي

صبر و شڪر

دانائڻ مٿي ڪنهن - ڇي صبر نه ٿي
ڇي صبر نه ٿي، حڪمت به ٿي ٿي

خودي

(۱) ڪه ته ڇي ڇي منت مٿي ڏي ڇي ڇي ڇي

ڪه ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

(۲) ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

(۳) ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ڪه علاج ٿي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ننگ و غيبت

ڇي ججهان ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ڇي شان ڪه ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڏين علم ٿي ۽ مختلفو مسئلو په صورت
 ڪنبي را بنودنه نو فصل نامه ٿي ڏکوده ڪه غواڙي ٿي ڊغرت او
 عزت پستڪه ڊي په سرڪرم نو ڊ مختلفو هنرون او بنو خصلتون
 زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو ڪنبي شمار ٿي -

ۛ ٿي دستار ٿري هنار ڊي

د دستار سري په شمار ڊي

ڊڊي زدڪڙي ڊپاره دستار نامه ڊحڪمت او علم و دانش لوه
 شاهڪار ده ڪه غواڙي ٿي ڊ بازو نو بڪار - ڊ بازو نو سائلو -
 نور ڪونو - بيمارو او علا ڇونو نه خبد شم (و نه يوا ٿي) ڊحڪمت
 حاصل ڪرم بيلڪي ڊ باز غوند ٿي تو يونه زده ڪرم او ٽان ڪنبي
 پيدا ڪرم -

ۛ ٿي وهل نوبل - نورول ڪانور ٿه نه ڊ باز شاهين ڊ

ٿي ٿي سوري لره يوسي يا مهن ڊ ده يا فاره

باز نامه ٿي ڊحڪمت ڊ ڪه خزانه ده - ڊحڪمت نه ڊ ڪتابونه
 به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
 ياد ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم ڊحڪمت ڪه
 يو طرف ڊ انسان ڊ سوکالي او نو شحالي ٿون تن ٿي ڊو حڪمتونه په
 ڪوته کوي نو يل طرف ته ڊڊي هر ٿه حاصلو ڊپاره انسان
 په صحت رونع جو - طاقتور او خوشحال ليدل هم غواڙي نو
 دغه غم ٿي په سر هم ا نسته په هر بوتي ڪنبي ٿي صحت
 گوري او حڪمت نه ڊ ڪه طب نامه يڪي په دغه طب نامه ڪنبي ڊ

بنيادم د بيمارو علاج د چيو يو تيو داروگان او د نورو ناروغتيا
نه د پيچ کيدو طور طريقتي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالج
ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيې حکيم بولو. او دا
حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيې د طب نامي
زېب وزيږت جوړه وي او د هر شخه مخکيې بنيادم ته د وجود
د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گنهي حکمه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيې خو بي غواړه

که دا دواړه توکي نه وي

نور ه هر خو بي لايه

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بسايي.

پي که چرې دا راز مونږ کړو نو بيا به په اسانه د بيمارونه

پي شي او وايي -

ابدا ل په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم وېل کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان ئي په عالم کيې د ژوندو

د دي نه پس د خوراک څښاک باره کيې وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا د چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بش

ښې سړې خوږې اوبه د سړي ځان دي
 وې توو طعام - سړې اوبه ضرر
 پچې تووې اوبه څوک څښي عرمووهيلي
 پرې نقصان د اشتهاشي رنگ اصغر
 او بل ځلې ښې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
 طاقت زياتول غواړي نو د اخیذونه استعمال کړه -
 که قوت زياتوي تل خوره شوه پي
 پچې تر داسه دارو نيسته معتبر
 که څې موږې اوږه ژرې گڼنه خوږ
 توپه سود څې خبر مکره خپل پښر
 او دغه شان دېرې د حکمت خبرې څې په طب نامه کېږي
 د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چې که څې عمل پرې
 وشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان کېدې شي په
 طب نامه کېږي د سردرد بيماري - د ښم سردرد د سترگو بيماري
 د فالج بيماري - د ږقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
 بيماري - د نس خوږې بيماري - د بوا سږو بيماري - د
 ناسور بيماري او د ښځو او د سړو نورې پټې او ښکاره
 بيماري ښودل شوي او د هغې نېټې په گوته شوي دي -
 پس د هغې نه څې د جړو بوټو داروگان چې په آسانه ملاوید شي
 نو شحال بابا موږته ښودلي او ورسره ورسره څې د اهم راځودلي
 چې د هغه طبيب نه علاج مکره چې دا خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کېږي ټي صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بېمار ورسره راشي بيا بېمار ټي

(۳) د طبيب دارو هله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېږي او شوک چې بيا د دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا د دغه سري باره کېږي وايي -

بل صغه سري ۱ حمو بله بويه

چې په هر طبيب دارو کا درنخونو

هر شوکه موږن او ويکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وېل دېر مشکل کار دې بلکې دا دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندې ليکل او لوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ټي کېږي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملغره ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي دناپوهو کار پرې نېشته
د دُرچې په بيان خو شحال خټک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خوشحال خان خټک سره د مقدماتي درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء اداره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خوشحال خان خټک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
اداره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه خوشحال خان خټک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوورسټي -
- ۴- بازنامه خوشحال خان خټک مرتبه هېښ خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خوشحال خان خټک مرتبه تقويم الحق کاکاخېل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خوشحال خان خټک مرتبه تقويم الحق کاکاخېل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خوشحال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خوشحال نامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب دکتور عارف عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجله پښتو خوشحال خان خټک نيم ماچ اپريل مه

۱۴۸۰ د پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعري په چټ

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه اوکړي شي
نوکه نشي دے اوکړي نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرڅڼه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې ممتاز کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي اندازه کښې
ليکل ددې هر څه نثر او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر نن پورې پښتو ژبې اسرې نه کړې بلكه تر
نن پورې پښتو سره پښتو وکړي اوکوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو
د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي
او دغه شان بل ځای کښې وايي -
هميشه به پرې نارې وي د بېلو
دا چې ساز کړه نن خوشحال په ويل باغ
او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستو سره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم دلوڻي خان بابا خوشحال خان
 راځي - هغه حڪم ڇي ٻي بابا خوشحال داڙ به په اب و تاب ڪوي
 ده د خوشحال بابا کورفي کڻي ڇڏي ٻي ستر عالمان - شاعرن
 اديبان ٽپڻ شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
 کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيل دے لکه بي بي حليمه - تاجري بي
 و غېده د خوشحال بابا او دهغه د زمانو ڪتابونه دهر پڻتون په
 ڪور او ڪتابتون کڻي پراسته دي حوزة تن د خوشحال بابا د کورفي
 ديوداسي فرد متعلق يڪم ڇي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
 هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تر اوسه په ادبي دنيا
 کڻي گمنامه دے او ڇا ورته پام شوء نه دے البته په روحاني
 دنيا کڻي لوڻ مقام لري او ڇڏي ڪو يڪوالو ته ڻي د ادب سره د
 تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي دلوڻي خان بابا خوشحال خان نيڪه رور جميل خان
 دے ڇي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
 خواجه جمال الدين او فقير بابا باندې ياد شوء او زيات شهت
 په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ڻي په ڊي ٽولو نومونو
 غلبه موندلې ده هغه حڪم ڇي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
 نوابي ته ته ورڪره او د تصوف او سلوک منزلونه ڻي
 ڇڏي ڇڏي رفاقتون او جذب و حال د ڪيفيتون ٽپڻ ڇڏي
 موندلې وو او حڪم خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
 فائز شوء وو او د اتيڪ د حضرت جي بابا رشيخ يحيٰ (موند)

د لويې پاڼې مريدان ې په سلسله پښتۍ کې پېدا کړي دي دغه
لور مقام د ې چې خپل سکه رور خو شحال بابا ې د فراق او غم
په حالت کې هم د فراقنامې په شعرونو کې داسې ستاڼې -

چې ې دور په کې طاعت کا

هغه غم د ې خدا ې جنت کا

خدا ې د ې غم ورځې يوسي

خوښ خورم د ې په کې اوسي

چې د دور ې پرې مقام د ې

په اغه غم د ې ما سلام د ې

دغه وجه ده چې د خو شحال بابا د اولاد سلسلې ته خان خېل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير خېل ميان کان وېلې
شي دا قم هم د دوي نمې د ې جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول او ليکل - لوستل - وېل به ې په دې پرېکلي انداز
کې کول د دې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خېل په سريزه د ميان قردوس شاه
فقير خېل د پښتۍ اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کې وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

ده کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي ميدان كې ئې
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرځه ئې په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كې ئې د هر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو كې
 پېښور يونيورسټي كې د قلبي نسخو په شكل كې خوندي دي
 چې نومونه ئې په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء (۲) نور محمدیه

دل تذكرة الاولياء تقریباً د پنځو سوه سوه وروند کتاب دے
 اوس اوس ئې پښتو كې پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ئې نور محمدیه نوې كتاب چې تقریباً د څلور سوه سوه وروند
 كتاب دے او په كې د هر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كې شوه دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ئې د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كې ليكې چې اوس اوس ئې
 د اسلامي شعور په سريزه سره د افغانستان د علومو كې په
 فارسي كې چاپ كړې په دې كتاب كې د خپل موشد حالات ليكي -
 د احم يوغټ كتاب دے - ددې نه علاوه ئې نور دېر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ئې دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه درملنه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبدة السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدای شي چې د کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البرکات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وینې څېړنه
 د افغانستان ستر محققینو - عالمانو ادیبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالمجید جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبد الله بختانی خدمتگار زلمی هېواد مل غوندې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې ولیکم ولې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب "پښتانه شعراء" درېم ټوک د پښتو ټولنې د
 تاریخ او ادیبانو له څانګې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر دور و و اولوي وي او
 موږ یې تېر شوی د پښتو شاعر هم و دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېډمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کړې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د وینې پښتو
 کلاسیکو ادیبانو کې د ادیب - عالم او مصنف په څېر

یادېږي او د علاقو لرونکو د ا حقا م ورگې خپلې دے
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
دے چاپ شوی د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور وو -

دغه شان ستر محقق عبداللہ خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنځم ټوک له اړخه د علومو اکېډمي افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ دستر او جذبې په وخت کبې منظومې
توچې وایی دي -

ددې وېنه په پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعقی
یکلې دي چې هغه به ددې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وائی -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنی کوي دي -
ددې درې هستې باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادم په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمي افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم العصر بود در
هلقه مریدان شیخ رحمان شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر سرود -

ددې وېشانه پس ې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
يكل چې دكلام په غونه كېږي به راشي په پښتو اېډي ۱۰ پېښور يونيورسټي
كېږي د زېرو شاعرانو دكلامونو يو قلمي نسخه پرته ده چې په
هغې كېږي د دوي يو څو غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
سيمې د اكورې گران محقيق پروفېسر محمد افضل رښا په خپل تاليف
پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اېډي ۱۰ پېښور يونيورسټي كال
۱۹۸۴ په صفحه ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ كړي دي
د جمال خان بابا په كلام كې د متقدمينو شاعرانو د
كلام گڼې خوږه شته فكر ې ژور او الفاظ ې ښه دي.

دكلام نمونه :-

ددوي كه غزل د ۷ او كه ټوټې هر لفظ ې د موقع مناسبت
سره په ډېر ښكلي انداز كېږي په اسانه اوروانه پښتو كې ليكلي
ټوټې ې د بيبي بيبي واقعي سره وييلې دي كه هغه واقعات
په تفصيل سره ليكم نو بيا به دا ليكل ډېر طوالت اولري په دې وجه
صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليكم چې معلومه شي چې هغوي
هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښكو ښكورنگارنگ څوونو سره تازه
رو معطر ساتلي د ۷ او د خپلې كورنۍ روايات ې ژوندي ساتلي
دودغه شان زامنو ې هم لكه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
بابا وغېره په دغه ميدان كې دخپل تړه زامنو اشرف خان،
عبدالقادر خان، صدر خان، سكندر خان سره ملگرتيا كړې ده.

اول به هغه غزلي چې په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضا له اېخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې راغلي دله
نقد کړم چې هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مور پلار زامن نسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستا پې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاړې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودا پې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و مچرې و ته ته يون کړې د خراب پې
درسته ورځ مکه سېک ناستې په صحرانې
بل خندا په قهقهه کړې مکه ترنا پې
يو ذره د لار له ويره نه شي
نه پوهېږم چې را جپوتې که کمارې
چې نيکي در څخه نشته بد شو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بيزه لارې

د سپر لي ځو يو نه يو درځنه نيسته
 وچ (سندۀ سره سپن ځي سپره اها ځي)
 سم له لاسه کار هر کور ډېر مشکل دے
 جمال خانه وقت دې دادے که ځان ټرا ځي

دويم غزل

خواب زړۀ ځي ځي بيمار وو هغه نه دے
 ځي مدام په انتظار وو هغه نه دے
 ځي ځي سترگي ديار لود وسته نيولې
 تش ديدن ځي په بار بار وو هغه نه دے
 ځي به ستا په غم کښي شب وروزلېا وم
 بل په زړۀ کښي ځي انگار وو هغه نه دے
 ځي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
 پروت کورن ته ځي زناړ وو هغه نه دے
 ځي ځي سرو مال تالاستا په وملت وو
 ځي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
 نام و تنگ ځي ستا په تور ووله ماتلي
 چرې ماته ځي ازار وو هغه نه دے
 ستاله غم ځي يو دم په قدر نه ووم
 ځي په سترگو کښي ځي خار وو هغه نه دے

پڇي ٻي ستادخن خيال چري ليد لے
تازہ گل پڇي پھ شمار ووهفہ نه
جمال ستالہ مخہ نوروتہ سلام کہ
پڇي غلام او خدمت کار ووهفہ نه دے

دریم غزل

وہستہ سپن سترگی تاریکی چنگی دار ٻي
تہ لاگو پڇي خیل پردي پھ خبس نفا ٻي
خدا ٻي طاعت دیارہ ورخہ له تمانہ غواری
تہ دکانو خرچی نن له خدا یا غواری
شو پڇي پھ کوم عمل غره پڇي خوشحال کڻي
سختی خوہم : د موبی پھ زور کسپا ٻي
ستاپہ سرباندي ٻي ترس جنات ولا ٻي
کوم زمان بہ دي سر پر پکپہ پھ ولا ٻي

ددي غزلو بارہ کڻي وختی محترمو یکو لو دا خیال دے پڇي دا غزل ٻي
دجمیل بپگ نہ دي او هفہ واڻي پڇي دجمیل بپگ نوم جمال خان نہ دو
دا چرتہ دسیکا مود وخت د شاعر کلام دے - داسی ده پڇي د فقیر بابا
نوم جمیل خان وونجو هفہ تر اوسہ پوردي پھ جمیل خان تہ یاد پوري

بلڪه ڀڄ نچل خاندان کڻي ڀڄ جمال خان شهرت لڙي لڪه ڇٽڪه ڀڄي ما
مڱڪڻي ليکي ڀڄي ڀڄ اڌي دنيا کڻي ڀڄي جمال يا جمال خان نوم ليکڪو
او ياد ڏلو او ڀڄ روحاني دنيا کڻي فقير بابا او نواجه جمال الدين ڀڄ
نومون ياد شوق دے او دغه شان ڀڄي ڀڄ نچلو غزلو کڻي جمال خان
د تخلص ڀڄ توکھ استعمال ڪو دے ڀڄو منڪھ ددوي ديوان لا
ترو سه ڀڄ لاس نه دے را غلے نو ڇوڪھ دا خبره کڻي ڀڄي تو هر
ڪله ڀڄي دغه قلعي نسخہ ڌرو شاعرانو ڀڄي اکھي کڻي موجوده
او ڀڄ هڻي کڻي د عبد القادر خان خٽڪ ڀڄي ددوي واره کڻي ڀڄي
غزلو سره پڄوست دا غزل ڀڄي ليکي شوي دي نو دڀي نه معلوم ڀڄي
ڀڄي دا هم ددغه زماني شاعر دے او ترو سه ڀڄي دڀي نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوق دڀي خبري هم ڇٽڪه ثبوت وشهادت
نه دے پڄا شوق ڀڄي دا شاعر د سڪانو د دور شاعر دے دا
خبره هم ڀڄي اٽڪل سره کڻي ڀڄي د سڪانو د دور شاعر دے
حال منڪھ د سڪانو دور نو وس وس تڙ شوق او جمال خان
بابا دور ڀڄي مڱڪڻي دور دے بله خبره داده ڀڄي دا ڪلام صوفيانه
ڪلام دے او مون دا ڀڄ ۱۲۰ وڻلے شو ڀڄي هڻي به خان
صوفيانه ڪلام ليکي او وڻلے وي هر ڪله ڀڄي ددغه نزد شاعر
سره دا نوم را غلے نو دا واضعہ ده ڀڄي دا هم جمال خان ددو شحال
بابا دور دے بل ڇوڪ نه شي ڪدے -

وس راځو هغه منظومو ټو ټو طرف ته چې دوي په سيلو
سيلو موقعو وييلي هر کله چې د دوي موشد حضرت شيخ رحيمار کاکا صاحب

وفات شو نو فقير جميل بېگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت يې د دېره غمره چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپو پوټل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شيخ رحيم کار د سيد
سياح الدين کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بهاکو خان د يوسفزو سردار اولوي
ولي الله انون څالاک بابا د خپل بشکو مخه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا ددوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوږ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه يې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دی د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بېگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوږ کانيې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره لوي خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډۍ اخوند احمد مېب
پې دېر لوي عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتلو پې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ې
شروع کپه هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاپي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خاړ کپور که نه وي نه وي
د فقير به ځه وي ځه وي

وايي پې هر کله د فقير جميل بېگ د اشرف خان د زوي او د خوشحال
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زېږه بېداوے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
او د حمزه خان بايزي پې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنې وو زامنو ته چې خپله
مېرانه نېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرانه نه لرونکي
درکړي په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دغووي د
امداد نه انکار او کړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
مېرانه که نه وي نه دې وي
جلال دې وي جمال دې وي
قتلان که نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهامني سوات د خانانو کورنۍ د
فقير بابا په دغا رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
شوه ترقي کې اوکړه

وايي چې يو ورځ دغو په وخت کې د اتيک صوبېدار چېر
فلم کړه وو ټوله علاقه چې لومړي وه د هزارې نه خلق د
تافلي په شکل کې راغلل چې ده بنديوان کول او ټول مال
چې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژباړا انګولا راغلل
چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
وخت جمال خان بابا په بهرې رکتۍ کې سوړېدو نو دا
اشعار چې اووېل -

ح

✓ ٺوڪ به درويي خدائے دياره

فقير درويي خدائے دياره

پاک رسول ورسره مل دے

بدرگه له چهار ياره

اوھي ڪله ڇي بهي ڪله سور شو نو داسي وائي -

✓ بهي ڪله خه د خدائے په حکم

خه به ظالم خه به دده بندي کوونه

فقير شو مل د مظلومانتي

خدائے ڀي وي مل ڇي بنديوا آزادو

او هغوي ڇي دغه ظالم صوبدار ته مخاڻج شول نوپه صوبدار

رپيدل او گيدل اوقتي بوقي ڀي شروع ڪري قبول مال حال او خلق

ڇي تر ڇي راخداي کول دده سره به اڪثر په گني تعداد ڪڻي مريدان

مخربدل دے به تر ڇي مخڪڻي وو مريدان به ورپي ورو دا

اشعار به ڀي وٺل -

✓ دور دور د فقير دے

د غافل په صورت ويردے

د غافل په صورت ويردے

دور دور د فقير دے

واڻي ڇي يو وخت داسي راغلو ڇي بارانونه بند شول فصلوته

او ڇڊل قحط سالي شوه خلق تنگ شول او فقير بابا ته په ڏرا ڪو

را عمل ڇي خدائے پاک ته سوال او ڪر ڇي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓ تحط سالي دېره په زور ده
دېرېوتلې کور په کور ده
باران دے ورو يښه
څوکړه کښه وي نه وي
تنگارو باندې باران دے
فقير نن ورځ مهربان دے
و ارمان بېلې ارمان دے
ورېدلے نن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوږه
دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
او فصلونه ښه ازه شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
جیل بېگ خپلوزا منو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓ مویه چڼې دې را کړے شه
چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
د نیمې شپې راتل دې روک شه
چې چرچڼې برچه دې خوبنه را کړينه

هرکله چې د لويې خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لاړو فنا
في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې دا غلو نو چغه به

به ٿي ڪڙهه دا شعر به ٿي وٺلو -

هفته موزيان به دنيا غواري

دي عاشقانو ستايه لار ڪڍي او بارزه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لافي کوي ڇي مٿن ٿي

دا وه ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻ نه
ڇي دلته وا منجه شوه ڇي دغو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
وو بسلكه د هغوي دور ڇي د معرفت لار ٿي خپله ڪوي اوهروخت
به په جذب و مستي ڪڍي وو خوشيل خانداني روايات ٿي ڇري
هم مرگون ته نه دي ورکري اوڙوندي ٿي ساستلي اودي
منظومو ٿو ٿي نه دا هم معنومه شوه ڇي دوي د جلال تخلص سره
د فقير تخلص ٿي هم خپل ڪري دے اوپه منظومو ٿو ٿو ڪڍي ٿي اشعار
ڪري دے لوي الله دي اوکري ڇي ددک دڙوند ٿول حالات او ديوان
او نور ڪتابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوے معلومات رابنڪاره شي
د دوي د پيدايش کال نه دے معلوم البته دوقات کال ٿي معلوم دے
دا بجد و په حساب ٿي دارنگه دے

چون رفت از جهان اين کرامت خديو

په جُزق "اموز عالم" "نمريو"

دد ٿي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڄڻي تحقيق ٿي په قياسي شجھه زير پدانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتوخوا په گوٽي گوٽي ڪڍي پروت دے په

تکړه وکې چې د جهانگیري او اکوړې نه سهېل په لور د غرونو په
منځ کې کله د هغه د مزار د پښتوخواه د لورې لورې نه ده
عقیدتمند راځي او فېض توپي اخلي د سفرې په میاشت کې پورې عرس
او مېله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولنې د ادبياتو
او تاریخ د ټاکنې له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کلاخېل شمس الدین میان مناقب فقیر خیل بېگ د میان فردوس شاه
فقیر خیل په سريزه د انجمن اتحاد فقیر خیل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۷۹ د
- ۳- خد متگار بختايه عبداللہ پښتانه شعراء پنځم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افغسل پروفسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيوورسټي کال ۱۹۸۴ د
- ۵- خټک خوشحال خان قراقرم د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کلاخېل سیاح الدین تذکره شېخ رحیمکار (دره اشاعت الله)
جامع مسجد لاسپور

- ۸- مجله پښتو پښتواکېډي پېښور يونيورسټي ستمبر ۱۹۷۱ز
- ۹- هېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبیات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډي ۱۹۷۷ز
- ۱۰- ماهنامه الحق دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک اکتوبر
۱۹۸۰ز او اکتوبر ۱۹۸۱ز

په تحقيق کښې د ماخذ اهميت

تحقيق د عربي ژبې لفظ د ځه پښتو ژبه کښې د څېړنې -
لټون - چاڼول د څه څيز بنيادي حقيقت معلومول - د يو څيز
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کښې ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلې شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کښې د تحقيق مقصد دا دے چې په علم و ادب کښې
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقيق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
رواياتو په رڼا کښې د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاح
توگه د تحقيق مطلب دا شو چې يانې دې نوي حقائق وړاندې
کېدے شي او يادې د معلوم شوي حقائقو نور ريات ته تشریح
او تفسير او شي او وسعت دې په کښې پېدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کښې اضافه او کړي - تحقيق په هر مېدان کښې
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقيق په هر څانگه هر
اړخ هر موضوع او که په هر مېدان کښې وي دا د پرکړان

اوکړېچن کار دے د تحقیق میدان د پرارت میدان دے په دې
 میدان کېنې د تحقیق اسونه ستړي شي تحقیق په کېنې بې ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره ددې به خو صله نه بائلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي ددې شال د سمندر هم دے چې په سمندر
 کېنې د ملغلرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشکله او گرانه وهله شي چې کله کله په کېنې د
 د وېدو پره هم وي خودغه ملغلرو پسې به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغلرې به د دغه تل نه راوېستل وي نه هله به
 لامبورن خپل مقصد کېنې لاسیايي مومي د رڼو د پرتو ناک او د پچسپ غم دے
 تر اوسه چې چاهم تحقیق کړے نو خپل تحقیق ته پي ختمې نه دے وپلے او نه تحقیق
 ختمې کېدے شي د تحقیق دپاسه تحقیق کېنې د تحقیق دپاره د خاېي او د خاېي
 شهادتونه ضرورت وي که چېرې مونږ په یو شاعر تحقیق کوو نو د هغه د زمانې ټاکل
 د هغه د لیک او د هغه د شاعرۍ په اند اړین دي ژور نظر اچول او بیا د تحقیق په
 قالب کېنې اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصیت د هغه وخت د ژوند حال - زېږېدل -
 استوګنه وغږ د هغه د خپل کلام په رڼا کېنې او د هغه زمانې د نورو پوهانو د لیکونو
 او کلامونو په رڼا کېنې به پي رایې قائلول وي د هغې نه پس چې هرکله دغه مواد
 پېدا نه شي نو بیا به د چاپېس چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کېنې خه لیکل کړي وي د هغې
 په رڼا کېنې به رایې قائلول وي - په تحقیق دېر لوست
 بحث کېدے شي او د دغه بحث په رڼا کېنې پرې کتابونه لیکلي

هم شي نوډلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د ځای
 د تحقيق دپاره به د روښني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نځيره
 راځي پېش کوي او يا دکوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پر ريات په
 دې مېدان کېني اهميت او ضرورت د ځای وې چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدې ددې مثال د يو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼې خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدې دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

د ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوت ته بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وېلې شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وېلې شي - چي په انگرېزي کېني ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشرېح يا تفصيل يا ډول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :- | تحقيق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي

۱- بنيادي منظومات:-
په دې کښې نازکې
کاغذونه - د ستاوري

ریکارڈونه مرکې او نور متنفرقه څیزونه شامل دي -

۲- د مرکزی حکومت مطبوعات :- په دې کښې د صوبائی

د حکومت مطبوعات خود نوشت سړا مخ عمري یاداشتونه تقریبه
د خطونو مجموعې او نوی معاصر مفهومونه شامل دي -
د بنيادي ماخذ شال گران او محترم تحقيق - نقاد - شاعر -
د رامنځته کولو پوهان همداون هه آښ په خپل تالیف د تحقیق فن
کې په صفحه ۵۶ د سپی رنگ کېنې ورکوي -

د اکتډجیل جالبی پخپل تصنیف تاریخ ادب اردو جلد
اول کښې د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلمي نسخو
او مطبوعه تصانیفو ذکر کړی دی د دې کښې ځنې

تصانیف دهغه دنظره تېر شوي دي او د ځينو ذکرې د قطب شاهي دور
د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خواله کړې دے . دې سلسله کېنې د اکتبر
جېل جالبي د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او قلند رنامو
هم ذکر کوي لکه د خپل کتاب تاريخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۹۲-۹۳
پکې - د سيد بلاقي په ۱۰۵۴/۱۷۷۷ کېنې د معراج نامې په نامه
کتاب وليکلو .

د دې معراج نامې نسخه د اکتبر په خپلو سترگو ليدلې ده چې خواله ده
ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان نه
غلوه اته نورې قلعي نسخې رما تر نظره تېرې شوې دي
چې د تعينف من په کېنې ۱۰۵۶ ورکړې شوي دے .
په دې عبارت کېنې د سيد بلاقي د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
جثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پېش کړې شو .
۲- ثانوي ماخذونه :-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپي په توگه
د بل دويم يکونکي په خواله اقتباس درج کړي نو داسې خواله يا اقتباس
ثانوي ماخذ په جثيت کېنل شي په دې کېنې نيماني کتابونه
چېنډ يانې قيصي سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
و غېره د ثانوي ماخذ جثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيوادمل د خپل
تأليف "په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاوونه"

په صفحه ۱۰۷ باندې يو اقتباس د بل په حواله ورکوي -

« ديوان رښته په پارسي او هندي ژبو د دغه ديوان
د څه چې هندي تذکرو کې هم يادونه کړې او مفتي ولي الله
وسيلي دي چې نواب محبت خان په پارسي ژبه يو قوي ديوان
لري »

په دې اقتباس کې د اظا هرې بې چې دغه ديوان زلمي هيواد مل
په خپله نه و وليدل بکه د مفتي ولي الله په حواله او د کاستان رحمت په
حواله د اقتباس لیکل دا وود شافوي ماخذ شال ځنې محققين د اقتباس حواله
نه ورکوي د مصنف چاپي اقتباس لیکلي وي نوم هم نه ورکوي بکه داسې
ترې ښکاري چې دا د دغه خپل معلومات دي دا يو د پر غلط کار او غلطه طريقه
ده په دې د تحقيق مقصد ختم شي -

کتابونه

- ۱- اېم سلطانہ بخش، ډاکټر - اردو میں اصول تحقیق و انتخاب
مقالات ۱ جلد اول - مقتدره قومی زبان اسلام آباد ستمبر ۱۹۸۹ء
- ۲- اېم سلطانہ بخش، ډاکټر - اردو میں اصول تحقیق و انتخاب
مقالات ۱ جلد دوم - مقتدره قومی زبان اسلام آباد ۱۹۸۸ء
- ۳- هما محمد هایون - د تحقیق فن

اداره فکر و ادب مردان ۱۹۹۲ء

- ۴- هيواد مل زلمی - په هند کې د پښتو ژبې او ادبياتو
د بچاد او ودې پړاوونه - شرکت پرنټنگ پریس (لاهور) ۱۹۹۴ء
- ۵- شامیري تبسم ډاکټر - د پښتو تحقیق کے اصول مقتدره قومی زبان اسلام آباد

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
 کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
 ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
 شوې ده داميرکوړ نظم د شخ متي مناجات رښت نیکه دعا
 او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
 دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلي
 شي ددې وجه دا هم کېدای شي چې په نظم کښې کوم خوب والي
 او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
 خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولي شي
 او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلي شي نظم ډېر زړه
 انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ وي او د نظم ويونکي خيال
 خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدای شي خو نثر د انسان
 ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
 ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدای شي نثريو ډېر وسيع
 او فراحه ميدان دې په دې کښې د ادب هر يو صنف ځای دې

شي اوداد نثر کمال دے ڇي مونږ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه معاشرې اصلاح په ښه طريقه کولې شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوند ته او ښېدازه ساتلې شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کې د نثر ډېر لږ مقام دے ددې په ذريعه مونږ دخپلو اسلامي کارنامې او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولې شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بڼي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالمجيد اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کې بڼې بنسټ لو - پاشلو او خوړولو ته وايي او په اصطلاح کې هغه کلام دے چې د وزن د قيد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ هـ ص ۹ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کې د عريف ټيکه دے او معنا يې نوښت خوړول او ښودل ده اصطلاحې معنا يې ده د نظم ضد نواديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کړے کلام چې په څه وزن يا بحر کې تر لږ نه وي نثر دې يا داسې ووايي چې دوښلو - يکلو

اود لوستلو عامه هیغه نیغه ساده او بی تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانولای شي نثر دے

دا خو وو د پښتو ادب د تحقیقینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشترقین د نثر
معلق څه وایي د پښتو نثر ته که کتنې موږې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبي د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې لیکي -
۱- ملتون وایي چې نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج لیکي : فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وایي : د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بی وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
اود وزن یا بحر د قید نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موندنې د یو بل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

یو قسم دا وي

۲- دویم قسم ته خطابه یا وینا وېلې شي په دې کې تقریر -

بیانونه - ویناګانې چې عالمان او پوهان یې په جرگو - غونډو

محلونو او ټولنو کې کوي دا هم د نثر په قسمونو کې

شمارلې شي په یو ګو کې کم او په وېلو کې زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یو اهم قسم دے لکه چې د نوم منه

ظاهر دے چې دا نثر د لیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علومونو د مطلبونو د پاره په تحریر یا لیکو

کې چې کومه وینا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دویم شاعرانه او د انشاء

پردازی نثر دے درېم قسم نثر ته ادب لطیف او منثور

ادب هم وېلې شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیه دار او منبج او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چې قافیه نه لري په دې وخت کې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي دې په دې نثر
کې بیکل شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې ډېر کتابونه لیکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
امیرکډو (۱۳۹۰) خوا و شاوخوا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قیاساتو مېني دي پور) معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندلې کتاب پټه
خزانة چې د محمد هوتک تالیف ده او په ادبي حلقو کې
متنازعه حیثیت لري دهغې په وایي چې د پښتو د نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ هـ - ۲۹۰ هـ) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربی د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه یو کتاب د
"سلاو وېمه" په نوم او لیکلو معناي ده "رېگستاني نیم" دا
کتاب ورکړه او د محمد هوتک په پټه خزانة کې د لرغوني
پښتانه چې د شیخ کټه تالیف ده نه روایت راخستې ده
نودا موږ په یقین سره نه شو وپلې چې دا به د نثر
دو مېني کتاب وي وې چې چایه له نه ده او وجود یې

نيسته په قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکوچي
 په ۶۱۲ هـ خواؤ شاگني تېر شوه دے - د قندهار سره نژدې په
 ارغشاگني او سېدوځني عالمان وايي چې دا کتاب د پښتون رشيد مېر کتا
 دے وايي چې څو پاڼې چې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کښي د شيخ بستي - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريد الدين عطار د
 فارسي تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چې په کښي د هغه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه څوځني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتون رشيد مېر کتاب نه مني هغه خلک چې دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼې موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼې هم په پښتون رشيد شتم نو دا د نشر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چې عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چې
 دا د نشر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبداللہ ارمېر بلزید انصاري کتاب "خير البيان" دے چې د موندلو
 اعزاز يې د پښتواکېږي پېښور يونيورسټي د اټريکټرواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چې د جرمني د کتابتون نه يې ماڼکړو
 فلم په شکل راوړو او چاپ يې کړو ددې نه معلومه شوه چې د
 پښتون نشر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء د دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوه او د نشر روښانه کتاب خبر البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتون رشيد کښي د بلزید روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نشر کېږي
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور و و
 ددې نه پس په دې دور کېږي نورو عالمانو هم لکه کړيداد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتون نشر کېږي کتابونه او ليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتون نشر روښانه کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کېږي ټول کتابونه په مجمع او مرصع نشر
 کېږي ليکلي شوي په دې دور پسې د خوشحال بابا دور د ې چې په دغه
 دور کېږي نشر سده سليس او په خوب انداز کېږي شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نشر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک لکد سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک ې د خوشحال بابا نمسے وو تاريخ موصع - علم خان دانش
 د سده نشر ابتدا ې اخوند ناکي غونډي دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړ ې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کېږي
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور را ځي په دغه دور کېږي نشر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کېږي محاورې - متلونه پياوړه او اخوند ناکي لندېرې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کېږي ددې دور د نشر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالوؤف قانع - زمر يالۍ - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کېږي
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زاخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سي نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
پورې د پښتو نثر ته ښکلا او خلا ورکوي خو بيا هم په روايتي توگه
نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکې او زيات دے او نثر کم پوهانو
ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
وي که ډرامه - که ناول وي او که ټکل تحقيق وي او که تاريخ په هر
صنف او اړخ کې په نثر کې زيات ښکلا وکړي شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰
- ۲- ريښتین صديق الله د پښتو نثر هندهاره يونيورسټي پکېځنسي
پېښور -
- ۳- د افغان يا دکابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاريخ عظيم پېښور ۱۳۶۰ هـ ش
- ۵- رفيع حبيب الله د پښتو نثر خواني د کړي د افغانستان اکاډمي د
تاريخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مريم ياق د پښتو نثر تاريخي او تنقيدي جائيزه - تاج
کتب خانه پېښور ۱۳۸۶ هـ ش
- ۷- حبيبي عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library